

ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

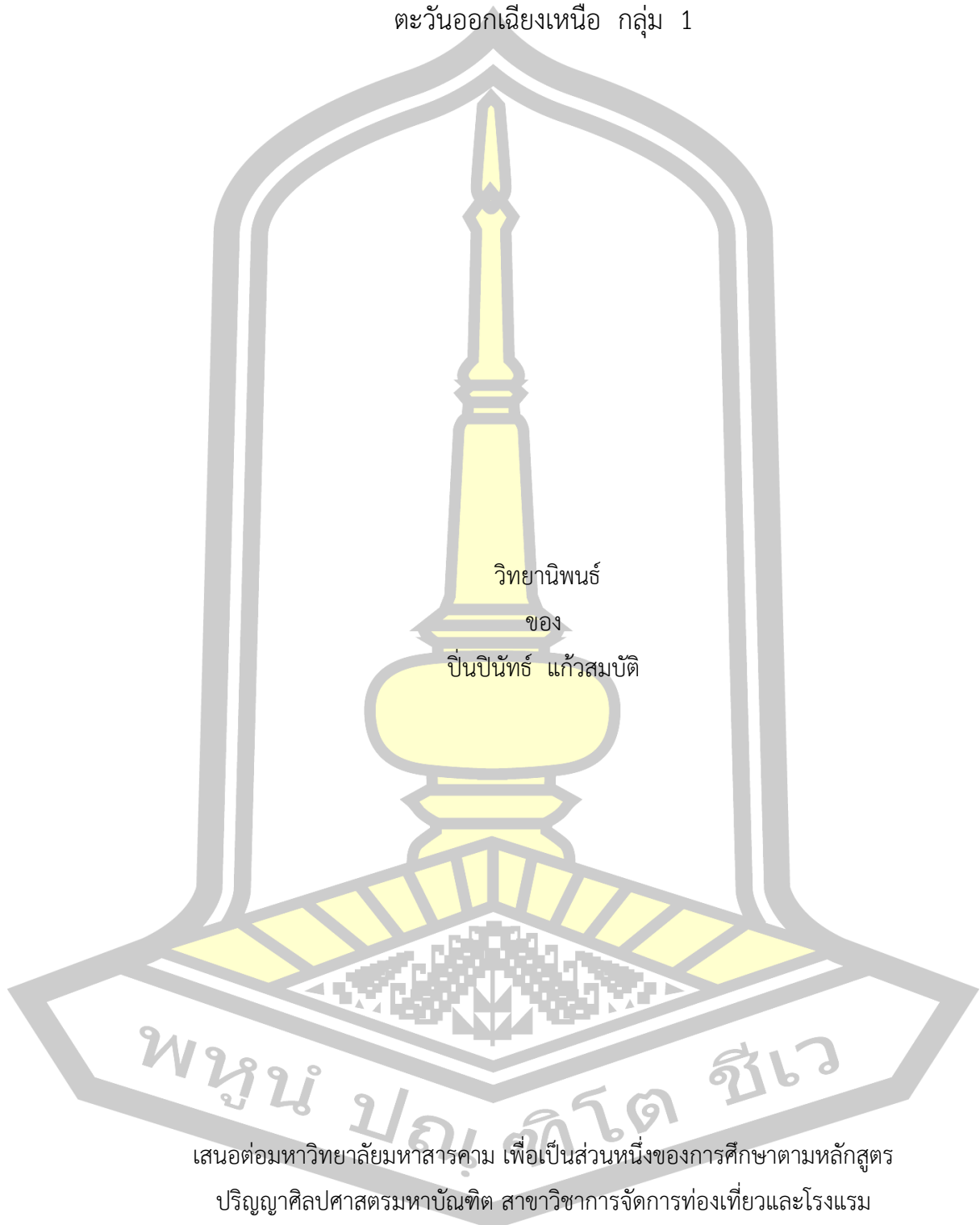
วิทยานิพนธ์
ของ
ปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม
ปีการศึกษา 2561

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

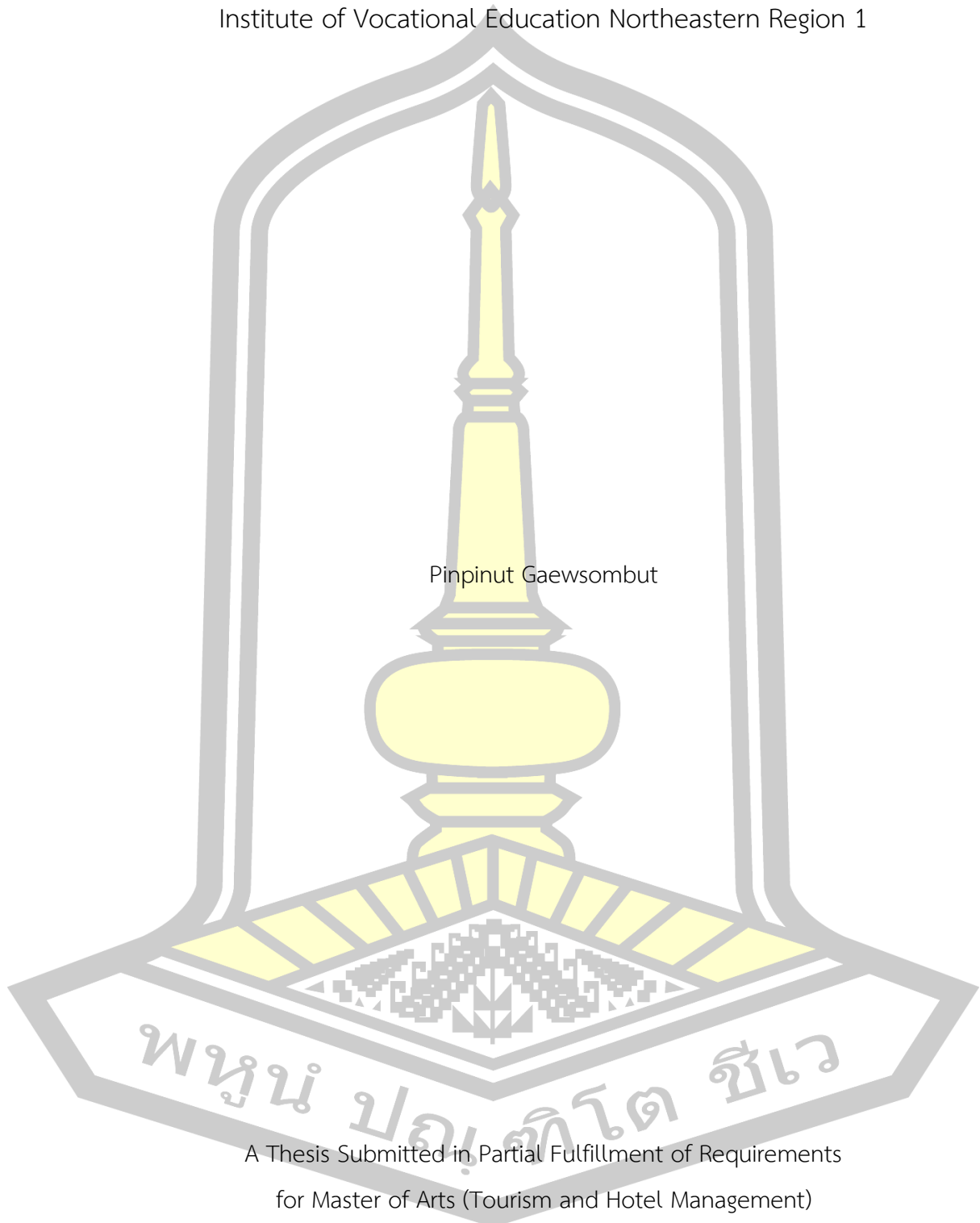
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม

ปีการศึกษา 2561

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Ability to work in hotel business of Vocational students from the
Institute of Vocational Education Northeastern Region 1

Pinpinut Gaewsombut

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Arts (Tourism and Hotel Management)

Academic Year 2018

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. นันทนา อุ่นเจริญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. ศิริวรรณ กวงเพ็ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. โอชญญา บัชรธรรม)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ ดร. ขวัญฤดี ตันตระบัณฑิตย์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(อาจารย์ ละเอียต ศิลาน้อย)

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วัน.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง	ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1		
ผู้วิจัย	ปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ศิริวรรณ กวงเพ็ง		
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อป้องกันปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาสายงานการโรงแรม 2) เพื่อสำรวจความพร้อมของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรม 3) เพื่อสำรวจความสามารถของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมงานวิจัยนี้ใช้การศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 1) นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพแผนกการโรงแรมจาก 3 สถาบันอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย 2) ตัวแทนสถานประกอบการโรงแรมที่นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การศึกษาเชิงปริมาณเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 167 คน ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเชิงลึกกับนักศึกษาฝึกงานจำนวน 6 คน และ ตัวแทนสถานประกอบการโรงแรมจำนวน 3 คน

ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า

1. นักศึกษาจาก 3 สถาบันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในแนวทางเดียวกันว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความรู้และทักษะสายงานโรงแรม ได้แก่ 1) การที่สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา 2) การผู้สอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน 3) การจัดตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา และ 4) การจัดกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้

2. จากการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า นักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ส่วนใหญ่มีความพร้อมในการออกสู่ตลาดแรงงานสายวิชาชีพโรงแรม

ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก อันเกิดจาก 3 ปัจจัยสำคัญ คือ 1) นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ 2) นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ และ 3) ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง

3. จากการสัมภาษณ์กับตัวแทนโรงแรมที่นักศึกษาจากทั้ง 3 สถาบันเข้ารับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผลจากการสัมภาษณ์ด้านความสามารถของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรม พบว่า นักศึกษามีพื้นฐานความรู้และทักษะสายงานโรงแรม และการที่สถาบันได้ให้นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงแรมถือได้ว่าเป็นการสร้างโอกาสพัฒนาทักษะทางอาชีพให้กับนักศึกษา เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานสายงานโรงแรมในอนาคต แต่ประเด็นสำคัญที่สถาบันการศึกษาต้องให้ความสนใจในการปรับปรุงและเตรียมความพร้อมทางอาชีพแก่นักศึกษาต่อไปในอนาคต คือ ทักษะด้านภาษาและทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการ

งานวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือ สถาบันอาชีวศึกษาควรมีระบบการจัดการที่ดีในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา และควรผลักดันโดยการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาได้เข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น การจัดการหน้าที่การปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับทักษะความรู้ความสามารถในการทำงานให้นักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยให้เกิดการการพัฒนาความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น เป็นต้น

คำสำคัญ : นักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษา, ความพร้อมทางอาชีพ, ธุรกิจโรงแรม

TITLE	The Ability to work in hotel business of Vocational students from the Institute of Vocational Education Northeastern Region 1		
AUTHOR	Pinpinut Gaewsombut		
ADVISORS	Siriwan Ghuangpeng , Ph.D.		
DEGREE	Master of Arts	MAJOR	Tourism and Hotel Management
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2018

ABSTRACT

This research investigated the ability to work in hotel business of vocational students from the Institute of Vocational Education Northeastern Region 1. It aimed to 1) identify factors associated with vocational students' knowledge and skills in hotel profession; 2) explore work readiness of the vocational students in hotel business labor market; 3) explore the ability to work of vocational students in entering hotel business labor market. The research used quantitative and qualitative approaches. The data was collected from 2 sampling groups: 1) Vocational students enrolled in hotel program from 3 vocational institutions; Udonthani College of Business Administration and Tourism, Udon Thani Vocational College, and Nongkhai Vocational College, and 2) Representatives from hotel business where provided internship program for the hotel students. The quantitative data was collected with a total of 167 hotel students by using questionnaires. The data was analyzed by descriptive analysis and presented by Percentage and mean. The qualitative data was collected with a total of 6 hotel students and 3 hotel representatives by using semi structured in-depth interviews. The data was analyzed by descriptive analysis focusing on meanings and contents.

The research found that:

1. most the hotel students from 3 vocational institutes agreed that

factors associated with their development of knowledge and skills in hotel profession were 1) the institute provided budget for students activities related to their knowledge and skills in hotel profession; 2) The teachers managed students' learning in accordance with the institutions' teaching strategy; 3) Effective class room scheduling for students; and 4) The institutions provided meaningful activities that enhance students' knowledge and skills in hotel profession.

2. The quantitative analysis revealed that most students of Vocational Education Northeastern Region 1 perceived themselves to be very much ready to work in hotel business. This was due to 3 factors; 1) the students were satisfied with their internship experiences, 2) the students were able to work as the hotel business required, and 3) real work experience gave the students as their guidelines for future development in hotel profession.

3. The interview with the hotel representatives agreed that most internship students had general knowledge and basic hotel operation skills; hence, by taking internship program they were given opportunity to develop additional knowledge and strengthen skills in hotel profession as well as able to compete with others in the hotel business labor market. However, it was important that the vocational institutions should pay more attentions on developing students' foreign language skills and right attitude as service personnel.

The research suggested that the vocational education institutes should have internship program planning and preparation for students prior to their internship program. The hotel business should provide meaningful internship program to the students in which suits to their knowledge, skills and work abilities. This can develop students' hotel profession and motivate students to enter hotel business labor market after their course completion.

Keyword : Vocational Student, Career readiness, Hotel business

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ศิริวรรณ กวงเพ็ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.นันทนา อุ่นเจริญ ประธานกรรมการสอบ อาจารย์ ดร.โอชัญญา บัวธรรม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญฤดี ตันตระบัณฑิต กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะ เสนอแนะ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นจนแล้วเสร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ละเอียด ศิลาน้อย คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์ ดร.นันทนา อุ่นเจริญ และ อาจารย์ ดร.โอชัญญา บัวธรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำชี้แนะ และช่วยเหลือตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบกิจการที่ให้ความอนุเคราะห์และเสียสละเวลากับข้อมูลอันมีค่าเพื่อเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณที่เมตตาให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยจะนำคำแนะนำ และเป็นกำลังใจในการพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคมต่อไป

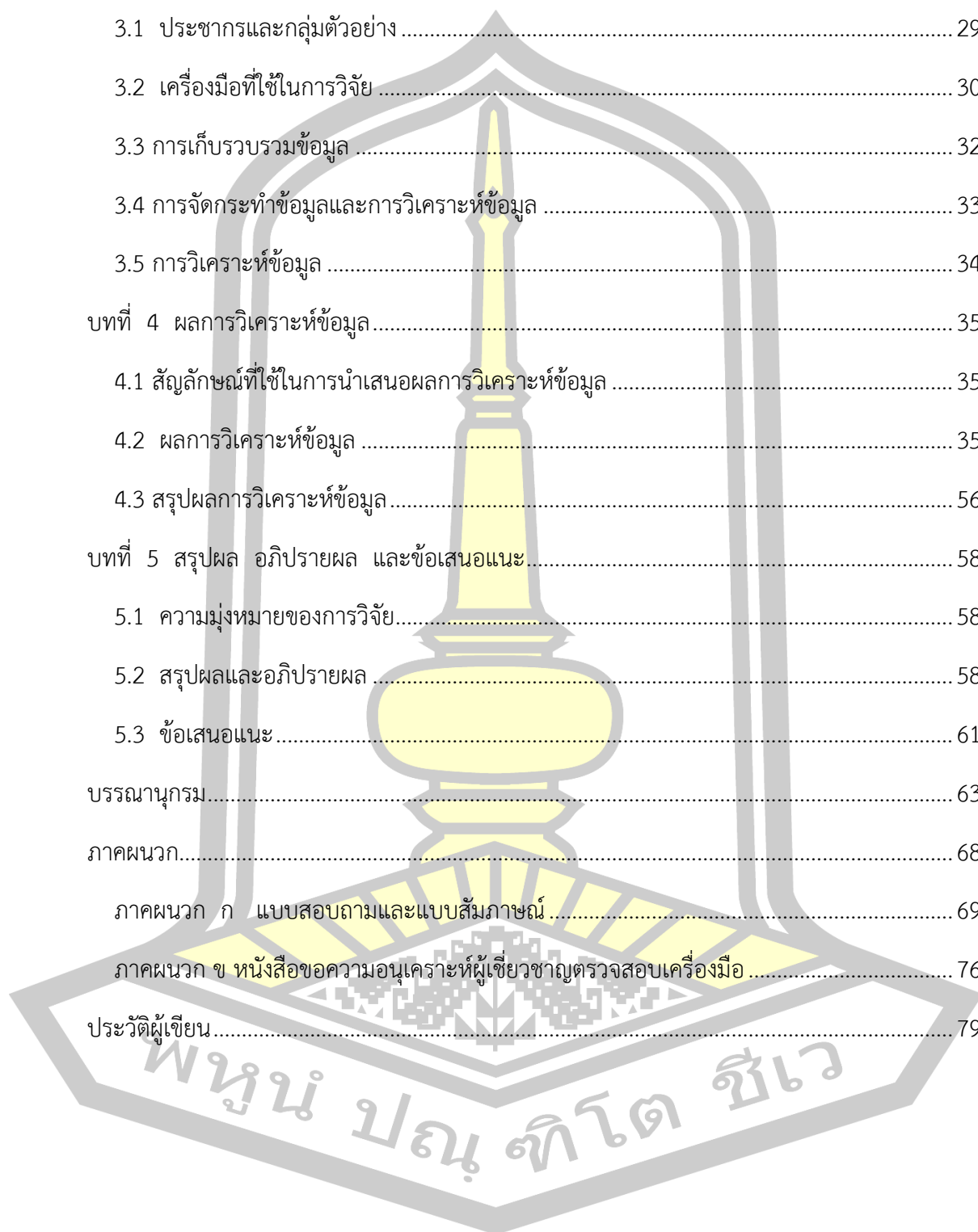
ปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
1.3 ความสำคัญของงานวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม.....	6
2.2 ธุรกิจโรงแรมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	7
2.3 ธุรกิจโรงแรมกับตลาดแรงงาน.....	9
2.4 แนวโน้มตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม.....	12
2.5 สถาบันการศึกษากับการพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	12
2.6 สถาบันอาชีวศึกษากับการพัฒนาบุคลากรทางสายอาชีพ.....	13
2.7 สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1.....	22
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย	58
5.2 สรุปผลและอภิปรายผล	58
5.3 ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์	69
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	76
ประวัติผู้เขียน	79

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของแรงงานไทยสายงานโรงแรม.....	10
ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาฝึกงานหลักสูตรการโรงแรม.....	29
ตาราง 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามเก็บนักศึกษาฝึกงาน.....	36
ตาราง 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาฝึกงาน.....	36
ตาราง 5 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม.....	38
ตาราง 6 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม.....	38
ตาราง 7 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายโรงแรม.....	39
ตาราง 8 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม.....	40
ตาราง 9 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสายโรงแรม.....	41
ตาราง 10 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายโรงแรม.....	41
ตาราง 11 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม.....	42
ตาราง 12 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม.....	43
ตาราง 13 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม.....	44
ตาราง 14 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม.....	45
ตาราง 15 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม.....	45
ตาราง 16 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม.....	46
ตาราง 17 ปัจจัยด้านความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรมสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1.....	47
ตาราง 18 ปัจจัยด้านความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรมวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี.....	49
ตาราง 19 ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในสายงานโรงแรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี.....	51
ตาราง 20 ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย.....	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูงขึ้น และมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก (พุทธ ธรรมสุนา, 2554) ซึ่งทำให้เกิดการสร้างงานเพื่อรองรับการแข่งขันทางธุรกิจของประเทศ จึงเป็นการส่งผลดีต่อผู้ใช้แรงงานให้มีอัตราค่าจ้างที่สูงขึ้นตามมาตรฐานแรงงานหรือคุณภาพชีวิตของบุคลากรของตลาดแรงงาน (ภราดร หิมมูเต็น, 2560) จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างรวดเร็วโดยสังเกตได้จากในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 108 ล้านคน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นถึง 45% เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้มีการคาดการณ์จาก World Travel and Tourism Council ว่าในปี พ.ศ. 2573 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 187 ล้านคน

ธุรกิจโรงแรมเป็นหนึ่งในธุรกิจที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย (ศุภชัยวิชัยกสิกรไทย, 2560) จะเห็นได้จากการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวร้อยละ 3.7 - 5.5 จะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักและอาหาร ทั้งนี้ นอกจากธุรกิจโรงแรมจะสร้างรายได้สู่ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นตลาดแรงงานที่สำคัญของประเทศอีกด้วย สมาคมโรงแรมไทยได้ระบุไว้ว่าจากการคาดการณ์ได้ประเมินจำนวนโรงแรมในประเทศไทยปี พ.ศ. 2563 เกิดขึ้นทั้งหมดประมาณ 2.8 หมื่นแห่ง ดังนั้น โรงแรมในเครือดุสิตจึงเห็นว่า อาจเกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพด้านทักษะความรู้ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของโรงแรมทั่วประเทศ ซึ่งจำนวนโรงแรมเหล่านี้ต้องใช้แรงงานราวประมาณ 1.26 ล้านคนของแรงงานทั้งประเทศ (นิรมล จินดานุวัฒน์, 2560)

แม้ธุรกิจโรงแรมจะเป็นตลาดแรงงานที่สำคัญของประเทศแต่ก็พบว่า ในแต่ละปีเกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2557) ได้สะท้อนปัญหานี้ว่า แม้ในแต่ละปีสถาบันการศึกษาจะผลิตบุคลากรวิชาชีพสายงานการท่องเที่ยวและโรงแรมเป็นจำนวนมาก แต่กลุ่มคนเหล่านี้อาจไม่ได้เข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง เพราะเหตุผลหนึ่งที่เข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพการท่องเที่ยวและโรงแรมเพียงต้องการวุฒิการศึกษา แต่มิได้สนใจงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม สาเหตุนี้้นอกจากจะส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานแล้ว แรงงาน

ทดแทนบุคลากรวิชาชีพสายงานโรงแรม ยังมีความรู้และทักษะที่ไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรมอีกด้วย นอกจากนี้ ศุภวรรณ ถนอมเกียรติภูมิ (2560) ได้กล่าวว่า ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในธุรกิจโรงแรมปีนี้ไม่น่าจะรุนแรงมาก เพราะโรงแรมที่จะเปิดใหม่ภายในปีนี้จะมีเพียงเล็กน้อยและมีแรงงานเหลือจากภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ภาคบริการ โดยเฉพาะโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีผลประโยชน์ตอบแทนมากกว่าภาคอุตสาหกรรมอื่น (ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว, 2555)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรหลักในการผลิตพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพได้อย่างหลากหลาย (สุนันทา สังขทัตน์, 2556) เพื่อการผลิตบุคลากรที่มีความรู้และทักษะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานแรงงานในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551) สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา 10 สถาบันที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเลย บึงกาฬ อุดรธานี และหนองคาย เป็นส่วนหนึ่งของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกสู่ภาคตลาดแรงงานของประเทศ บัลลังก์ โรหิตเสถียร (2561) ระบุว่าสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่ม 1 ในแต่ละปีสามารถผลิตบุคลากรสายวิชาชีพต่างๆ ประมาณ 8,500 คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคายที่มีการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการโรงแรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ความสนใจและศักยภาพของแต่ละบุคคล และยังส่งเสริมการผลิตแรงงานสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรมให้ได้มาตรฐานสู่ความเป็นสากล ให้เป็นไปตามที่นโยบายของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จากปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้และทักษะสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดแรงงานในส่วนของธุรกิจโรงแรม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาในสายงานการโรงแรม อีกทั้งความรู้และทักษะที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนตลอดหลักสูตรว่ามีผลต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคตในระดับใด และความรู้ทักษะของนักศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจโรงแรมหรือไม่อย่างไร ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการสะท้อนถึงความรู้และทักษะของบุคลากรในสายงานโรงแรม และความต้องการแรงงานอันพึงประสงค์ของภาคธุรกิจโรงแรมในอนาคต

1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อบ่งชี้ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาสายงานการโรงแรม
2. เพื่อสำรวจความพร้อมของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรม
3. เพื่อสำรวจความสามารถของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม

1.3 ความสำคัญของงานวิจัย

ผลที่ได้จากงานวิจัยนี้จะระบุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาสายงานการโรงแรมอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสายงานการโรงแรมของสถาบันอาชีวศึกษา จะเป็นประโยชน์ในการสะท้อนความรู้และทักษะของบุคลากรในสายงานโรงแรมและความต้องการแรงงานอันพึงประสงค์ของภาคธุรกิจโรงแรมในอนาคต

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ซึ่งมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้ ทักษะ ความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และสำรวจความสามารถในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา ดังนั้น เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาในด้านต่างๆดังนี้
 - 1.1 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ รายวิชาที่สอน จำนวนรายวิชา ตารางการเรียนการสอน และผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอน
 - 1.2 ปัจจัยด้านกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ ได้แก่ สถาบันจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วม และผู้สอนมีการจัดกิจกรรมสอดคล้องยุทธศาสตร์
 - 1.3 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ ได้แก่ สถาบันมีห้องปฏิบัติเพื่อฝึกวิชาชีพ สถาบันมีแบบเรียนเอกสารประกอบการเรียน สถาบันมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน และสถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนี้
 - 2.1 ปัจจัยด้านความพร้อมการทำงาน ได้แก่ ความกระตือรือร้น ความขยันหมั่นเพียร การตรงต่อเวลา

2.2 ปัจจัยด้านทักษะการทำงาน ได้แก่ ทักษะในด้านการสื่อสาร ทักษะในการแก้ปัญหาทักษะในการวางแผน

2.3 ปัจจัยด้านการประยุกต์ของการปฏิบัติงาน ได้แก่ การวางแผนงาน การดำเนินงานตามแผน

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษา ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ ได้แก่ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้

3.2 ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะความสามารถเฉพาะวิชาชีพ ทักษะในด้านเทคโนโลยี

3.3 ด้านอาชีพ ได้แก่ ทักษะกระบวนการทำงาน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาในสายงานโรงแรมแลความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษา โดยมีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นไปตามกรอบการวิจัย

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ศึกษา คือ ธุรกิจโรงแรมเขตพื้นที่อำเภอพัทยา จังหวัดชลบุรี คือ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเทลกรุ๊ป และโรงแรมแอมบาสเตอร์ ซิตี้ จอมเทียน

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลกับประชากรใน 2 กลุ่ม คือ

3.1 กลุ่มนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่ม 1 โดยมีวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

3.2 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในพื้นที่จังหวัดชลบุรีที่ทำการวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่าง (Sample) จะใช้การเลือกตัวอย่างโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ซึ่งใช้เทคนิคในการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenient sampling)

4. ขอบเขตด้านเวลา

กำหนดระยะเวลาเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คือ 3 เดือน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
4. ระบบทวิภาคี หมายถึง นักศึกษาแผนกวิชาซีพีการโรงแรม ที่เข้าเรียน 1 ปี และออกฝึกงานในสถานประกอบการ 1 ปี ตามที่ได้กำหนดหลักสูตรของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย
5. นักศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง สถาบันอาชีวศึกษาจะเรียกผู้เรียนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เรียกว่านักเรียน และผู้เรียนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เรียกว่านักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษากับผู้เรียนในสถาบันอาชีวศึกษาทั้งในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในสถาบันอาชีวศึกษาทั้งในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
6. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในแนวปฏิบัติการดำเนินการฝึกในสถานประกอบการเป็นระยะเวลาครึ่งหลักสูตรสำหรับผู้เรียนระบบทวิภาคี ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในการวิจัยนี้จะใช้ คำว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือการฝึกงาน หรือการฝึกปฏิบัติงาน อันหมายถึง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
7. ความสามารถในการทำงานของนักศึกษา หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อรรถนะ และความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม
8. ตลาดแรงงาน หมายถึง ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการระบุปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมความรู้ทักษะทางอาชีพ ความพร้อมของนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และสำรวจความสามารถของนักศึกษาเหล่านี้ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรมในบทนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาของแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- 2.2 ธุรกิจโรงแรมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 2.3 ธุรกิจโรงแรมกับตลาดแรงงาน
- 2.4 แนวโน้มตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม
- 2.5 สถาบันการศึกษากับการพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.6 สถาบันอาชีวศึกษากับการพัฒนาบุคลากรทางสายอาชีพ
- 2.7 สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 1. งานวิจัยในประเทศ
 2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาการท่องเที่ยวจะเป็นเส้นทางลัดไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนาในหลายๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศสังคมนิยมที่เริ่มเปิดประเทศใหม่ เช่น ในกลุ่มประเทศอินโดจีนและกลุ่มประเทศในยุโรปตะวันออก การท่องเที่ยวเป็นภาคบุกเบิกที่จะนำผลประโยชน์ทั้งหลายมาสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศด้วยการลงทุนที่ไม่สูงนัก โดยหวังให้การท่องเที่ยวจะดึงดูดเงินตราต่างประเทศ (พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย, 2561) ทำให้คนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็เคยอาศัยการท่องเที่ยวมาเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จทางการตลาดตั้งนั้นประเทศไทยได้กลายมาเป็นสถานพักผ่อนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของโลก

หากจะเปรียบเทียบกับประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นของโลก ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลี และประเทศสเปน ซึ่งมีนักท่องเที่ยวประมาณ 27-50 ล้านคนต่อปี ประเทศไทยนับว่ายังน้อยมากเพราะมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพียงประมาณ 5 ล้านคน ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศแถบเอเชียซึ่งมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และมีสิ่งมหัศจรรย์ติดอันดับโลก ในประเทศอียิปต์ มีนักท่องเที่ยวจำนวน 2.6 ล้านคน และประเทศอินเดียมีนักท่องเที่ยว จำนวน 1.8 ล้านคน ก็นับว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จสูงมาก เนื่องจากรายได้ที่ได้มาจากการท่องเที่ยวของไทยค่อนข้างจะมีความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 5.4 เป็นรายได้ของประชาชาติ ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่นในอาเซียน ยกเว้นสิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ 11.4

การท่องเที่ยวของประเทศไทยหรือยุคทองของการท่องเที่ยว ได้เริ่มในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวในปีแรก เป็น 50,000 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 10,000 ล้านบาทในปีสุดท้าย ความสำเร็จส่วนหนึ่งเกิดจากกลยุทธ์การตลาดที่ประกาศให้ปี พ.ศ. 2530 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวในปีนั้นเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 34 และต่อมาในปี พ.ศ.2531 เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ58 ในปี พ.ศ. 2534 รายได้จากการท่องเที่ยวเท่ากับสองในสามของสินค้าส่งออกประเภทเกษตรกรรมแต่รายได้การท่องเที่ยวมีมูลค่าใกล้เคียงกับรายได้จากการส่งออกสินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีการส่งออกสูงสุด มีการเพิ่มของรายได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 รายได้ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเพิ่มปริมาณและระยะเวลาการทำงานที่อยู่ในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักท่องเที่ยวมีค่าคงที่แทบจะไม่ได้เพิ่มขึ้นมากนัก (เที่ยวรอบโลก, 2559)

2.2 ธุรกิจโรงแรมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ธุรกิจโรงแรมเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ เพราะเป็นธุรกิจบริการที่พักสำหรับรองรับการบริการแก่นักท่องเที่ยวและนักเดินทาง เพื่อการพักผ่อนและการท่องเที่ยวหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้แบ่งโรงแรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. โรงแรมเพื่อการพาณิชย์หรือโรงแรมที่ลูกค้าพักไม่ประจำ(Commercial or Transient Hotels) โรงแรมประเภทนี้มีมากกว่าประเภทอื่นที่ตั้งอยู่ในเมือง เพื่อความสะดวกในการติดต่อธุรกิจ ลูกค้าที่พักในโรงแรมดังกล่าวอาจเป็นนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว ที่มีวัตถุประสงค์พักชั่วคราวเพื่อติดต่อธุรกิจ หรือการท่องเที่ยว ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเช่าอยู่เป็นที่พักประจำ สำหรับการประกอบธุรกิจหรือโรงแรมลูกค้าพักไม่ประจำดังกล่าวจะจัดบริการความสะดวกสบายต่างๆ แก่ลูกค้าอย่างพร้อมเพรียง ได้แก่ ห้องอาหาร สถานที่บริการด้านธุรกิจ เช่น การส่งจดหมาย โทรเลข หรือระบบการสื่อสารอื่นๆ เป็นต้น สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและการออกกำลังกาย เช่น สระว่ายน้ำ

สนามเทนนิส เป็นต้น องค์ประกอบดังกล่าวจะต้องจัดบริการให้ลูกค้าเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการติดต่อธุรกิจและการพักผ่อนอย่างพอเพียงเพื่อให้การบริการเกิดความประทับใจ

2. โรงแรมลูกค้าพักประจำ (Residential Hotels) โรงแรมประเภทนี้มีวัตถุประสงค์ในการให้ลูกค้าเช่าพักอาศัยอยู่ประจำ มีการจัดห้องอาหารบริการแก่ลูกค้าและลูกค้าทั่วไป โดยปกติแล้วอยู่ในบริเวณชานเมืองเพื่อเหมาะแก่การเป็นที่พักอาศัยแต่ก็มีบางโรงแรมตั้งอยู่ใกล้ย่านธุรกิจ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าในการติดต่อการงาน

3. โรงแรมรีสอร์ท (Resorts Hotel) โรงแรมประเภทนี้ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้ชิดกับธรรมชาติ เช่น ชายทะเล หรือบริเวณภูเขา เป็นต้น เพื่อให้ลูกค้าได้พักผ่อนและสัมผัสกับธรรมชาติได้อย่างแท้จริง ควรมีการบริการต่างๆ เช่น ห้องอาหาร การช้อปปิ้ง การติดต่อสื่อสาร เหมือนโรงแรมทั่วไป เน้นการบริการทางด้านนันทนาการและนันทนาการแก่ลูกค้าให้มากกว่าโรงแรมทั่วไป การจัดสร้างสระว่ายน้ำ สนามเทนนิส สนามขี่ม้า ตลอดจนกิจกรรมในการบันเทิงอื่นๆ ให้กับลูกค้าผู้มาพัก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจแล้ว จึงมีการตอบสนองลูกค้าเพื่อการประชุมสัมมนา การจัดงานเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Tour) เพิ่มปริมาณมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดค่าบริการได้ต่ำกว่าฤดูกาลท่องเที่ยว

ธุรกิจโรงแรมเป็นหนึ่งในธุรกิจที่สำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย พบว่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวร้อยละ 5.9 ต่อปีจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักและอาหาร นอกจากธุรกิจโรงแรมจะสร้างรายได้สู่ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นตลาดแรงงานที่สำคัญของประเทศ นิรมล จินดานุวัฒน์ (2560) ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2560 มีธุรกิจโรงแรมประมาณ 5,420 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งในจำนวนโรงแรมเหล่านี้จะต้องใช้แรงงานประมาณ 19,538,190 คน ร้อยละ 70 ของแรงงานในประเทศ ธุรกิจโรงแรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ประเด็นที่สำคัญเป็นการพัฒนาบุคลากรสายงานการโรงแรมให้มีมาตรฐาน หรือมีความรู้และทักษะในสายงานที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสามารถตอบสนองแนวโน้มการท่องเที่ยวในแต่ละช่วงเวลา เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันการท่องเที่ยวไทยกับธุรกิจโรงแรมในระดับนานาชาติได้ ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ควรมีการติดตามโครงสร้างและลักษณะของบุคลากรที่เข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมอย่างต่อเนื่อง

2.3 ธุรกิจโรงแรมกับตลาดแรงงาน

ธุรกิจโรงแรมยังขาดแรงงานไทยด้านท่องเที่ยว 32 ตำแหน่งงาน ซึ่งขาดแคลนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ คือ แรงงานใหม่ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาโรงแรมและการท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัดในการทำงานโดยมีความรู้แต่ด้านทฤษฎีที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง ซึ่งต้องอาศัยการเรียนรู้ ฝึกฝนและหาประสบการณ์ในการทำงาน อีกทั้งยังปฏิเสธงานในบางตำแหน่ง โดยเฉพาะพนักงานระดับปฏิบัติ เช่น งานแม่บ้าน พนักงานซักรีด ซึ่งทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลจึงต้องพัฒนาแรงงานระดับล่างให้ขึ้นมาทำงานส่วนนี้แทน รวมถึงความอ่อนทักษะด้านภาษาในการสื่อสารกับลูกค้าหรือผู้มาใช้บริการซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ (สุทธิชัย ปัญญาโรจน์, 2555)

สัมพันธ์ แป้นพัฒนา (2559) กล่าวว่า แม้ว่าปัจจุบันนักศึกษาอาชีวะจะมีมากขึ้นกว่า 30% แต่บุคลากรด้านการโรงแรมยังไม่เพียงพอ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาหาคนให้ไม่ทันความต้องการของตลาดแรงงาน จึงต้องอาศัยการพัฒนาบุคลากรจากบุคคลทั่วไปที่อยู่นอกระบบการศึกษาที่ยังไม่มีคุณวุฒิวิชาชีพและความรู้ความสามารถพื้นฐานในด้านการโรงแรม ขณะเดียวกันกลุ่มโรงแรมดุสิตธานี ได้จัดตั้งโรงเรียนดุสิตการโรงแรม และวิทยาลัยดุสิตธานีเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการโรงแรม ที่ผู้เรียนมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป สามารถเข้ามาเรียนได้ สำหรับการดำเนินการของโรงเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ

แม้ว่าธุรกิจโรงแรมจะเป็นตลาดแรงงาน (อนุรักษ์ ทศรัตน์, 2560) ที่สำคัญของประเทศแต่พบว่าแต่ละปีการขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการและการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2557) ได้สะท้อนปัญหานี้ว่า แม้แต่ระดับสถาบันการศึกษาจะผลิตบุคลากรวิชาชีพสายงานการท่องเที่ยวและโรงแรมเป็นจำนวนมาก แต่กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ได้เข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง เพราะเหตุผลหนึ่งที่เขาศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพการท่องเที่ยวและโรงแรมคือต้องการวุฒิการศึกษาแต่มีได้สนใจงานในอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้นอกจากจะส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานแล้ว แรงงานทดแทนบุคลากรวิชาชีพสายงานการท่องเที่ยวและโรงแรมยังมีความรู้และทักษะที่ไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยไม่มีนโยบายเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวโดยตรง ประเทศไทยไม่มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวโดยตรง แต่ที่จริงตลาดแรงงานไทยมีผู้สนใจทำงาน ด้านโรงแรมถึง 2.7 แสนคน ตัวแทนท่องเที่ยว 0.62 แสนคน และทำงานด้านที่เกี่ยวข้องกับอาหารและภัตตาคารสูงถึง 1.9 ล้านคน ซึ่งผู้จะจบการศึกษาสาขานี้จะเข้าไปในตลาดแรงงานไม่หมด เนื่องจากผู้เรียนบางคนเห็นว่าการเรียนในสาขานี้ เรียนง่ายจบง่าย แต่ไม่ได้ตั้งใจที่จะทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม ภัตตาคาร และการท่องเที่ยว บางคนเรียนต่อระดับปริญญาโทในสาขาต่างๆ ทำให้กิจการด้านนี้ขาด

แคลนแรงงาน และที่เห็นแรงงานจากประเทศในกลุ่มอาเซียนเริ่มทยอยเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ขณะที่แรงงานส่วนใหญ่ไปทำงานในโรงแรมที่สิงคโปร์และร้านอาหารในมาเลเซีย สาเหตุที่ประเทศไทยขาดแคลนบุคลากรระดับภาคบริการ เป็นเพราะว่าสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องสาขาโรงแรมและการท่องเที่ยวในปี 2557 มีจำนวนมากกว่า 13,000 แห่ง แต่ความต้องการแรงงานในกลุ่มนี้มีประมาณ 2.7 หมื่นคนต่อปี และสถานประกอบการเองยังไม่สามารถหาลูกจ้างเข้าบรรจุได้ภายในระยะ 6 เดือน จึงทำให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานสูงถึง 1.7 หมื่นคนต่อปี ซึ่งถ้าพิจารณาจากความต้องการของบุคลากรสายงานการโรงแรมมีข้อเด่นและข้อด้อยของแรงงานไทยสายงานการโรงแรม

ตาราง 1

ตาราง 1 ข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของแรงงานไทยสายงานโรงแรม

สาขางาน	ข้อได้เปรียบ	ข้อเสียเปรียบ
งานโรงแรม	1.ลักษณะการบริการแบบ Thainess และ Service Mind 2.วัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ เอื้อต่อการทำงานของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยว 3. สถานศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย	1.ภาษาและการสื่อสาร 2.ยังคงมีการขาดแคลนบุคลากรในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 3.ทัศนคติของคนรุ่นใหม่ที่เลือกงานและต้องการเรียนสูง

ที่มา: ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2557)

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมมีข้อได้เปรียบอย่างยิ่งในการเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสายงานการโรงแรมที่หลากหลาย แต่ปัญหาสำคัญของบุคลากรในสายงานนี้คือ ทักษะด้านภาษาและการสื่อสารอีกทั้งยังมีจำนวนปริมาณบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในสายงานเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

นอกจากสถานการณ์การขาดแคลนบุคลากรสายงานโรงแรมภายในประเทศแล้ว การศึกษาสถานการณ์ของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (สันติชัย อินทร์อ่อน, 2551) พบว่า นโยบายการท่องเที่ยวและความร่วมมือระดับนานาชาติ อาจส่งผลต่อโครงสร้างตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมในอนาคต

สมนึก ชูสุวรรณ (2554) ได้สรุปผลกระทบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียนต่อตลาดแรงงานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ดังนี้

1. ความได้เปรียบในการทำงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ควรต้องฝึกทักษะด้านการพัฒนาภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น จึงเพิ่มองค์ความรู้เฉพาะด้าน 32 ตำแหน่งงานในอาชีพการท่องเที่ยวและบริการ ตามข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากร (Mutual Recognition Agreement : MRA) โดยเฉพาะภาษาอังกฤษควรต้องเตรียมพร้อมเพื่อการสื่อสารสำหรับการพัฒนาบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยว จึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวในอาเซียน การปรับตัวของแรงงานไทยต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศอีกด้วย

2. อนาคตประเทศไทยมีโอกาสที่จะลงทุนมากขึ้นในต่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา เป็นต้น ควรต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาเป็นหลักสำคัญ นอกจากนี้ ยังมีแรงงานที่ส่งผลให้ประเทศไทยดำเนินการจัดอบรมทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนเพิ่มความรู้ (ดวงกมล บุรณสมภพ, 2552) สำหรับแรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะด้านภาษา พบว่า ประเทศไทยจะเผชิญปัญหาด้านจะต้องมีการอบรมความรู้แก่แรงงานต่อประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการขยายโอกาสในการทำงานในอนาคต ควรต้องรับมือกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่กำลังเติบโต

3. สถานการณ์ทางการเมืองของสภาวะเศรษฐกิจนักท่องเที่ยวชะลอตัวลงนั้น เนื่องจากทางโรงแรมต้องลดต้นทุนในการจ้างพนักงานใหม่เพิ่มตามจำนวนที่รองรับ ดังนั้นปีที่ผ่านมาจึงมีการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะเกิดเหตุการณ์ทางการเมืองทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลให้เกิดผู้ประกอบการต้องชะลอตัวการจ้างแรงงานเพิ่ม การเปิดตลาดเสรีแรงงานอาเซียนทำให้แรงงานฝีมือของไทยจำนวนมากที่ได้รับการส่งเสริมการทำงานในประเทศที่ยังขาดแคลนฝีมือ (นงนภัส ชื่นพัฒนาพงศ์, 2555) ด้านผู้ประกอบการโรงแรมควรให้พนักงานแต่ละบุคคลมีหน้าที่ความสามารถรับผิดชอบและควรได้รับมอบหมายงานมากกว่าหนึ่งแผนกสายงาน เพื่อเป็นการประหยัดค่าสวัสดิการของทางโรงแรมให้พอสมควร ส่งผลให้มีการชะลอว่าจ้างงานสำหรับแรงงานใหม่ โรงแรมดุสิตธานีกรุงเทพมหานคร ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ทางการเมืองที่ยืดเยื้อ ทำให้ยังคงพยายามตรึงอัตราพนักงานรวมทั้งการรับพนักงานใหม่น้อยตามจำนวนที่ต้องการ จึงเห็นว่าตำแหน่งที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะด้านพนักงานด้านที่เกี่ยวกับการฝึกอบรม เพื่อที่จะไม่ให้ปลดพนักงานออก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมของไทยในอนาคตหากยังขาดบุคลากรสายงานการโรงแรมที่ยังด้อยทักษะด้านภาษา มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพไม่ตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจ ทำให้อาจจะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านมาทดแทนแรงงานชาวไทยที่ไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ส่งผลให้เกิดการเสียโอกาสทางอาชีพของคนในท้องถิ่น ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรสายงานการโรงแรมให้มีความรู้และทักษะสอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ อีกทั้งและมีความสามารถในการแข่งขันระดับอาเซียนจึงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาและได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการสนับสนุนบุคลากรสายงานการโรงแรมให้มีศักยภาพในตลาดแรงงาน

2.4 แนวโน้มตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม

แนวโน้มความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทยตามลักษณะของอาชีพ อุตสาหกรรม และระดับการศึกษาที่สำเร็จของแรงงาน (กรมการจัดหางาน, 2555) เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับภาครัฐบาลและภาคเอกชนใช้วางแผนสำหรับการรองรับแรงงานของตลาดแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านอาชีพ อุตสาหกรรม และระดับการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ดังนี้

ศุภวรรณ ถนอมเกียรติภูมิ (2560) กล่าวว่า ปัญหาขาดแคลนแรงงานในธุรกิจโรงแรม ปีนี้ค่อนข้างไม่รุนแรงมาก เพราะโรงแรมใหม่ที่จะเปิดปีนี้ไม่มาก จะมีแรงงานมาจากภาคอุตสาหกรรม เข้ามาภาคการบริการ โดยเฉพาะโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีผลประโยชน์ตอบแทนมาก

คริสทอป เลอเฉอน (2017) กล่าวว่า ปีนี้ประเทศไทยน่าจะต้องการบุคลากรเพิ่มจำนวน 1,500 อัตรา สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการที่มีทักษะระดับสากล มองเห็นถึงการเปิดหลักสูตรวิชาชีพ พัฒนาแรงงานคุณภาพพร้อมพัฒนาทักษะภาษาที่สองเพื่อเพิ่มมูลค่าแรงงาน ส่วนการมั่นใจกับการรักษาคนเพราะมีระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการ การแข่งขันวัฒนธรรมองค์กร ได้เปิดกว้างให้พนักงานได้ร่วมงานน้อย

ดังจะเห็นได้ว่า ความต้องการด้านแรงงานของตลาดธุรกิจโรงแรม ยังมีความต้องการแรงงานมากพอ สำหรับสถานประกอบการโรงแรมยังได้มีการเพิ่มสวัสดิการและค่าตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งที่สร้างแรงจูงใจให้พนักงานเป็นอย่างมาก

2.5 สถาบันการศึกษากับการพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญทางด้านการบริการตามระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วยอัตรานักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในแต่ละปีมีการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายแสนล้านบาทมากขึ้นทุกปี ทำให้ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการเติบโตอย่างต่อเนื่อง (สุวรรณฯ ตุลยวศินพงศ์, 2554) จึงเกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและคุณภาพการศึกษาภาคการท่องเที่ยวและบริการ ทั้งยังมีสถาบันการศึกษาหลายระดับ ได้แก่ ระดับปริญญาตรี อนุปริญญา และอาชีวศึกษา ซึ่งขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ การบริการ และความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเมื่อเปิดเสรีอาเซียน ยังส่งผลให้ตลาดแรงงานท่องเที่ยวไทยเปิดกว้างมากขึ้น (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552) มีความต้องการแรงงานที่มีฝีมือซึ่งจะส่งผลให้สามารถย้ายไปยังแหล่งที่ได้รับค่าตอบแทนสูงกว่า ขณะเดียวกันแรงงานต่างชาติก็สามารถเข้ามาแข่งขันในภาคการท่องเที่ยวของไทย เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถ และทักษะของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวไทยให้ได้มาตรฐานอาเซียน (สมนึก ชูสุวรรณ, 2554) ดังนี้

1.การจัดประชุมโครงการประสานความร่วมมือการพัฒนาฝีมือแรงงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย พร้อมด้วยสถานประกอบการในจังหวัดเชียงราย เพื่อประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจในสิทธิประโยชน์การรับนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประสานความร่วมมือในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ (สุวิมล นาเพ็ญ, 2550) ดังนั้นมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติเทิดไท้องค์พระบิดาแห่งมาตรฐานการช่างไทยในสถาบันการศึกษา หรือสถานประกอบการ

2. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การฝึกอบรม การทดสอบในระบบการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมีเป้าหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งผู้เรียนที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานได้โดยสะดวก ร่วมจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่เน้นบูรณาการการเรียนรู้ด้านปฏิบัติงาน (นวิรัตน์ รามสุต, 2558) ทั้งยังร่วมจัดการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้คนที่ต้องการเรียนสายอาชีพ สามารถได้รับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาได้โดยสะดวก จึงควรสร้างหลักสูตรเฉพาะระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการยกระดับฝีมือแรงงาน การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ได้มุ่งเน้นให้สร้างความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาคการศึกษา ภาคการทำงาน เพื่อวางระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แบบครบวงจร ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานและด้านการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน (นคร ศิลปะอาษา, 2556) มีการวางแผนการดำเนินงานและการจัดการทรัพยากรร่วมกัน เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมของประเทศในระยะยาวต่อไป

กล่าวโดยสรุป จากแผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจได้นำเสนอแนวทางด้านการขยายโอกาสให้นักศึกษามีการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน ดังนั้น จึงควรเน้นการเรียนการสอนแบบปฏิบัติ เพื่อยกระดับความสามารถของนักศึกษาให้มีอาชีพติดตัวไปยังสถานประกอบการ

2.6 สถาบันอาชีวศึกษากับการพัฒนาบุคลากรทางสายอาชีพ

1. สถาบันอาชีวศึกษาไทย

1.1 ประวัติความเป็นมาการจัดตั้งสถาบัน

มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 กำหนดให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันได้ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาให้กระทำได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคำนึงถึงการประสาน

ความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ต่อมาคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศ.ดร.ธีรภูมิ บุญยโสภณ ประธานคณะกรรมการ ได้ประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การรวมและการแยกสถานศึกษา เพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2554 ตามมาตรา 13 โดยมี หลักการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1.1 ความเป็นเลิศในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยมี กระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากล

1.1.2 การกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพในทุกกระดับ มีคุณภาพและประสิทธิภาพเกิดผลสำเร็จแก่ประชาชน โดยเฉพาะ นักเรียนและนักศึกษา

1.1.3 ตอบสนองความต้องการการผลิตและการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษา วิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.1.4 การประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรและ เทคโนโลยีขั้นสูง จากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน ในการพัฒนาศักยภาพของการ จัดการอาชีวศึกษา

1.1.5 การประกันคุณภาพและการกำกับมาตรฐาน ตามมาตรฐานวิชาชีพใน ระดับสากล

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงได้ทำการประเมินสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อ เข้าร่วมจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา มาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554 จนสามารถเสนอร่าง กฎกระทรวงการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ผ่านคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ 15 มกราคม 2555 นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ ประกาศกฎกระทรวงฯ ในราชกิจจานุเบกษา ได้ในวันที่ 27 มิถุนายน 2555 ด้านศ.ดร.สุชาติ ธารา ดำรงเวช เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสถานะและวัตถุประสงค์ของสถาบันการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา 19 สถาบัน เกิดจากการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา 161 แห่ง ตามกฎกระทรวงฯ เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129 หน้า 18 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2555 เป็นไปตามมาตรา13 แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 สถาบันการอาชีวศึกษามีสถานะตามมาตรา15และ16 ดังนี้

มาตรา 15 ให้สถาบันการอาชีวศึกษาตามมาตรา13 และมาตรา14 เป็นนิติบุคคลและเป็น ส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มาตรา16 ให้สถาบัน 9 ตามมาตรา15 เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติ การสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม

เมื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาแล้ว จะสามารถจัดการอาชีวศึกษาได้จนถึงระดับปริญญาตรีที่เรียกว่าระบบ 3-2-2 คือ ปวช.- ปวส. - ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

1.2 วิสัยทัศน์และพันธกิจ

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่ผลิตและพัฒนากำลังคนอย่างมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของประเทศและภาคเอกชน

ภารกิจ

จัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

พันธกิจ

- 1.จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 2.ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล
- 3.ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม
- 4.เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ
- 5.สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ
- 6.วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 7.ส่งเสริม/พัฒนา ครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ

ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์ (2554) ได้กล่าวว่า แนวทางของหลักสำคัญตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความคาดหวังว่าจะมีบุคคลสนใจเข้ามาเรียนสายอาชีพเพิ่มมากขึ้น พบว่า หากมีนักศึกษาเข้ามาเรียนเพิ่มขึ้นก็ต้องของบเพิ่มขึ้นด้วยสำหรับนโยบายและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาด้านการพัฒนาอาชีวศึกษาดังกล่าวจะมุ่งแก้ไขปัญหาการผลิตกำลังคน

ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) มุ่งสร้างและผลิตกำลังคนด้าน อาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาด 2) พัฒนาครูยุคใหม่ครูพันธุ์ใหม่ครูสาขาขาดแคลน 3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ใหม่ และ 4) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่

2. หลักสูตรและโครงสร้าง

หลักสูตรการอาชีวศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคน แต่ละระดับ ให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระเป็นหลักสูตรที่มีความ ยืดหยุ่น มุ่งเน้นสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพและความชำนาญเฉพาะด้านของสถานประกอบการโดย เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ ตรงตาม ความต้องการและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวง, 2552)

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง แบ่งเป็น 11 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชา ประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และประเภทวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่ละประเภทวิชาแบ่งเป็นสาขาวิชาและสาขางานต่าง ที่ สอดคล้องตามความต้องการของงานอาชีพ ทั้งนี้ โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วย 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

2.1 หมวดวิชาทักษะชีวิต เป็นกลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการปรับตัว และการชีวิตในสังคมสมัยใหม่ เห็นคุณค่าของตนและการพัฒนาตน มีความใฝ่รู้ และแสวงหาและ พัฒนาความรู้ใหม่ มีความสามารถในการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ มี ทักษะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรมจริยธรรม มี มนุษยสัมพันธ์ รวมถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ประกอบด้วยกลุ่มวิชาดังนี้

2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย

2.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

2.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

2.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

2.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

2.1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (ในระดับ ปวช.) หรือกลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์ (ในระดับ ปวส.)

2.2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ เป็นกลุ่มวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ มีความสามารถ ในการคิด วิเคราะห์ วางแผน จัดการ ประเมินผล แก้ปัญหา ควบคุมและสอนงาน บูรณาการความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยกลุ่ม ดังนี้

2.2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน

2.2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ

2.2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก

2.2.4 ฝึกงานทักษะวิชาชีพ

2.2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่เกี่ยวกับทักษะชีวิตและ/หรือทักษะวิชาชีพ เพื่อ เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อการประกอบอาชีพหรือการศึกษา ต่อโดยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐรับนักเรียน นักศึกษาเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 5% หรือ เพิ่มขึ้น อีก 8,278 คน จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาจำนวน 18,630 คน

ภารกิจของสถานศึกษาอาชีวศึกษา มีภารกิจในการผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ ระดับ ช่างเทคนิค และ ระดับเทคโนโลยี เน้นให้มีทักษะที่หลากหลาย (Multi Skill) เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคม ฐานความรู้ ตระหนักในสำคัญของการสร้างคุณภาพ โอกาส ความร่วมมือ รวมทั้งการขับเคลื่อน ให้การอาชีวศึกษามีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา มุ่งเน้นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง ปริมาณ และคุณภาพ มีสมรรถนะ ทักษะฝีมือ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ สอดคล้องกับ ความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา เน้นการศึกษาในระบบ นอกกระบบ การศึกษาระบบทวิภาคี โดยมีรูปแบบเชิงระบบในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ และหลักสูตรการอาชีวศึกษาในปัจจุบัน ประกอบด้วย 3 หลักสูตรหลัก (อนันท์ งาม สะอาด, 2553) คือ

2.3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) จากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศลงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2556 เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อ ใช้เป็นกรอบสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา หรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพ การจัดการ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (อนันท์ งามสะอาด, 2553) ให้สามารถผลิตผู้สำเร็จ การศึกษาที่มีคุณภาพและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาโดยมี สาระสำคัญประกอบ คือ

1. จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพอยู่ระหว่าง 100-120 หน่วยกิต โดยการคิดหน่วยกิตสำหรับภาคเรียนของแต่ละรายวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557) ให้พิจารณาดังนี้

- 1.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 1.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 1.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 1.4 การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 1.5 การฝึกงานทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 1.6 การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.3.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 จากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศ ลงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2556 เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556 เพื่อใช้เป็นกรอบสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาโดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย

1. การจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระบบและระบบทวิภาคี ใช้ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา การจัดการเรียนให้ใช้ระบบทวิภาคี โดยกำหนดให้ 1 ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน และใน 1 ภาคเรียนปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ สำหรับภาคการเรียนฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลา และจำนวนหน่วยกิตให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับภาคเรียนปกติ

2. จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ระหว่าง 78-90 หน่วยกิต โดยการคิดหน่วยกิต ต่อภาคเรียนของแต่ละรายวิชา ให้พิจารณาดังนี้

- 2.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.4 การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.5 การฝึกงานทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.6 การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.3.3 หลักสูตรระยะสั้น พุทธศักราช 2551 ด้วยกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา เห็นสมควรกำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐาน วิชาการและวิชาชีพ และเป็นส่วนหนึ่งของการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้การบริหารงานด้านวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 มาตรา 12 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ 2/2549 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549 จึงอนุมัติกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นดังต่อไปนี้

1. ให้ใช้กรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับนี้ สำหรับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นทุกประเภทวิชา โดยกำหนดสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิ การศึกษาวิชาชีพในแต่ละวิชาชีพ

2. กรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ กำหนดให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพไม่น้อยกว่าหนึ่งหน่วยสมรรถนะจากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐาน สมรรถนะ ตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการ ชุมชน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ดำเนินการและตรวจสอบอย่างเป็นระบบในระดับผู้ปฏิบัติงานเฉพาะทาง ปฏิบัติงานอาชีพในขอบเขตที่กำหนด และนำไปพัฒนางานอาชีพหรือการประกอบอาชีพอิสระอย่างมี คุณธรรมและจริยธรรม

3. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งเน้นผลิตผู้ที่มีสมรรถนะเฉพาะทางใน การประกอบอาชีพ พัฒนาอาชีพเดิม อาชีพเสริม หรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ในลักษณะของการศึกษา ตลอดชีวิต

4. การจัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาและฝึกอบรมอาชีพ โดยจัดแบบเปิด หรือยืดหยุ่น เพื่อให้ได้หน่วยสมรรถนะของอาชีพ

5. โครงสร้างหลักสูตร เป็นลักษณะหน่วยสมรรถนะหรือกลุ่มหน่วยสมรรถนะของ อาชีพที่ได้จากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะ

6. คุณสมบัติผู้เรียนหรือผู้เข้ารับฝึกอบรม เป็นผู้มีพื้นฐานความรู้ สมรรถนะและ ประสบการณ์ ตามข้อกำหนดของหลักสูตรนั้นๆ

3. ลักษณะการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา เน้นการสร้างคุณภาพ โอกาส และความร่วมมือ จะส่งผลให้เกิดผลผลิต (Output) ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี มีคุณภาพและสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการ (กฤษ มั่นต์ วัฒนาณรงค์, 2555) ปริมาณเพียงพอต่อความต้องการกำลังคนเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดสังคมแห่ง ปัญญา (Wisdom Society) สร้างความมั่นคงมั่งคั่งในสังคมอุดมปัญญาสนับสนุนสถานศึกษาให้ผลิต กำลังคน ที่เพียงพอเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของชุมชนจากการพัฒนาอาชีพตามภูมิสังคมอาชีพ เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนี้

3.1 ปัจจัย (Input) พบว่า การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552–2561) ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 มาตรา 8 ตามภารกิจของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (อนันท์ งามสะอาด, 2553)

3.2 กระบวนการ (Process) พบว่าการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ การจัดการ เรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี การกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาการวัดและ การประเมินผล

3.3 ผลผลิต (Output) พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี มีคุณภาพและสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการ และมีปริมาณ เพียงพอต่อความต้องการกำลังคนตามตลาดแรงงานการอาชีวศึกษาในรูปแบบเชิงระบบในการจัดการ อาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน (กฤษมั่นต์ วัฒนาณรงค์, 2554) มีการอธิบายไว้ดังนี้

1. การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552–2561) ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงคุณภาพ ค่านิยม และมาตรฐานการอาชีวศึกษา เนื่องจากการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลัก ในการผลิตและพัฒนากำลังคน ในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เพื่อ ทำงานในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ (พีระกัญญ์ สุขโพธารมณ, 2555)

2. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพจัดให้ตามรูปแบบ ดังนี้

2.1 การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษาหลักสูตร ระยะเวลาการวัด และการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2.2 การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

2.3 การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลโดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน (พุทธ ธรรมสุณา, 2554) สถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นหลักสำคัญ

4. แนวทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพสู่ประชาคมอาเซียน

เพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้เตรียมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้ (ฤกษ์มณฑต์ วัฒนานรงค์, 2555)

4.1 ความคาดหวังให้อาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการเตรียมกำลังคนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้เตรียมการให้สถานศึกษาในอาชีวศึกษา ประเภทวิทยาลัยทั่วไป เน้นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้มข้นขึ้น ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สัปดาห์ละ 1 วัน จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับช่าง(นวรรตน์ รามสูต, 2558) ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อในการสั่งงาน-รับงานตามสาขาอาชีพได้ สามารถใช้ศัพท์เทคนิคแต่ละสาขาได้ ประเภทวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นทั้งใช้ภาษาอาเซียน เช่น ภาษามลายู ภาษาพม่า ภาษากัมพูชา ภาษาจีน ภาษาเกาหลี เป็นต้น รวมทั้งภาษาที่ร่วมกับสถานศึกษาต่างประเทศ

4.2 เตรียมมาตรฐานฝีมือช่างอาเซียน

4.3 เตรียมสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น สิ่งตีพิมพ์ E-Learning, Social Media

4.4 คัดเลือกนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในกลุ่มอาชีวะอินเตอร์ ซึ่งเรียนเป็นบางสาขา เช่น สาขาวิชาปิโตรเคมี วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ กลุ่มที่เรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ควรมีกิจกรรมได้พัฒนาตนเอง ดังนี้ การเข้าค่ายอาเซียน การอบรมภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มที่เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ควรมีหลักสูตร วิธีการเรียนที่เหมาะสม

4.5 ควรมีคำรับรองว่าผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีมาตรฐานฝีมือคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นที่ยอมรับและตอบคำถามสังคมได้ว่านักเรียนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วต้องมีความทำงาน

ชุมพล ศิลปะอาชา (2555) ได้กล่าวว่า สาระสำคัญของข้อตกลง MRA ของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน พบว่า กำหนดให้ประเทศสมาชิกพิจารณาสมรรถนะของบุคลากรในตำแหน่งโดยใช้คุณสมบัติ การศึกษา การฝึกอบรมหรือประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเกณฑ์พื้นฐานในการรับรองมาตรฐานของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวอาเซียน หลักภายใต้ข้อตกลง MRA ของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน การเตรียมการรองรับด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวอาเซียน (Foreign Tourism Professional) จำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติในแต่ละตำแหน่งงานให้มีมาตรฐานเดียวกัน และต้องมีหน่วยงานในระดับชาติที่รับผิดชอบดำเนินงาน

2.7 สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

1. ข้อมูลทั่วไปของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 (Institute of Vocational Education: Northeastern Region 1) เป็นสถาบันการศึกษาในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของวิทยาลัยเทคนิควิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือในกลุ่มจังหวัดสปป.ลาว ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี เพื่อทำหน้าที่ผลิตปัญญาชนคนอาชีวศึกษาสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งในปัจจุบันถือว่ามีความต้องการของตลาดแรงงานสูง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557) และเพิ่มอัตรากำลังคนอาชีวศึกษาให้ได้รับการศึกษาขั้นสูง โดยเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี (สายปฏิบัติการ) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งมีศูนย์กลางตั้งอยู่ภายในวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย จังหวัดหนองคาย

2. สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

2.1 หลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม ที่เปิดสอนในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 แบ่งเป็น 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2557 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม ทั้ง 2 หลักสูตรนี้ได้นำไปใช้เปิดการเรียนการสอน 3 สถาบัน คือ

2.1.1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี (Udonthani College of Business Administration and Tourism) เป็นสถานศึกษาเฉพาะทาง 1 ใน 3 ของประเทศ ที่มีจัดการเรียนการสอนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริหารธุรกิจ จากนั้นจึงได้มาเปิดสอนสาขาวิชาการโรงแรมเพิ่มในภายหลัง สถาบันนี้ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2540 โดยนายสุขวิช รังสิตพล ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น และได้เปิดการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2541 ในช่วงแรกได้ขอใช้สถานที่ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี เป็นสำนักงานและที่ทำการสอนชั่วคราว จากนั้นจึงได้ย้ายมาอยู่ในสถานที่ปัจจุบันภายหลัง ปัจจุบันนี้วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี ตั้งอยู่ริมถนนมิตรภาพ ห่างจากจังหวัดอุดรธานี 25 กิโลเมตร มีขนาดเนื้อที่ 50 ไร่ 2 งาน 41 ตารางวา

วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานีได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2545(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2546) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546 โดยดำเนินการเปิดสอนทั้ง 2 หลักสูตร คือ

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่

- 1.1.1 สาขาวิชาการบัญชี
- 1.1.2 สาขาวิชาการขาย
- 1.1.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 1.1.4 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก

1.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่

- 1.2.1 สาขาวิชาการโรงแรม (ระบบปกติและระบบเทียบโอนประสบการณ์)
- 1.2.2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้แก่

- 2.1.1 สาขาวิชาการบัญชี
- 2.1.2 สาขาวิชาการตลาด
- 2.1.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 2.1.4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก

2.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่

2.2.1 สาขาวิชาการโรงแรมและการบริการ

2.2.2 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

จากข้อมูลที่กำลังกล่าวมาข้างต้น พบว่า วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี สาขาวิชาการโรงแรมได้เปิดการเรียนการสอน เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2540 และมีการจัดการเรียนการสอนโดยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวนนักเรียนแรกเข้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 24 คน จำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษา จำนวน 23 คน จำนวนนักศึกษาแรกเข้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 16 คน จำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษา จำนวน 14 คน

2.1.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นโดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนช่างทอผ้า ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2481 ณ บริเวณบ้านพักอุปราชและสมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลอุดร

วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ได้รับรางวัลโรงเรียนพระราชทานดีเด่นระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2537

พ.ศ. 2538 ได้เปิดสอนระดับ (ปวช.) อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาธุรกิจพยาบาล โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. สาขาวิชาการตลาด และเปิดสอนระดับ ปวช. สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

พ.ศ. 2540 เปิดสอนระดับ ปวช. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

พ.ศ. 2543 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับ ปวส. อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาการโรงแรมและได้รับความร่วมมือจากบริษัท ซีพี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด ในการรับนักศึกษาระดับ ปวช. กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกเข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานีเปิดทำการสอนในระดับ ปวช. และ ปวส. ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แก่

1.1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1.1.1 สาขาวิชาการโรงแรม

1.1.2 สาขาวิชาการโรงแรม (MEP)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้แก่

2.1 สาขาวิชาการโรงแรม EP สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

2.2 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี สาขาวิชาการโรงแรมได้เปิดการเรียนการสอน เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2481 และมีการจัดการเรียนการสอนโดยหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวนนักศึกษา
แรกเข้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 90 คน จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
จำนวน 85 คน จำนวนนักศึกษาแรกเข้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 160 คน
จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 154 คน

2.1.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย ได้รับประกาศจัดตั้งเมื่อ
7 มีนาคม พ.ศ. 2539 สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันได้สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภายใต้วิสัยทัศน์ มุ่งมั่นจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ สู่วิชาชีพที่สอดคล้องกับ
วิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ว่าเป็นองค์กรหลักที่มุ่งมั่นผลิต และพัฒนา
กำลังคนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมส่งผล
ต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างเหมาะสม

ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคายเปิดทำการสอนในระดับ ปวช. และ ปวส.
ดังนี้ 1)ประเภทวิชาคหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาคหกรรม, อาหารและโภชนาการ.เทคโนโลยีผ้า และ
เครื่องแต่งกาย 2)ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ได้แก่ สาขาวิชาการขายและการตลาด, การบัญชี.
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ, เลขานุการ, การจัดการทั่วไป 3)ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แก่
สาขาวิชาการโรงแรม, สาขาวิชาการท่องเที่ยว และ 4)ประเภทวิชาศิลปกรรม ได้แก่ สาขาวิชา
เทคโนโลยีศิลปกรรม, คอมพิวเตอร์กราฟิก ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษา ทั้งสิ้นรวม 2,174 คน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย ได้เน้นผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้
ได้มาตรฐานสู่ความเป็นสากล ภายใต้หลักคุณธรรมนำวิชาชีพและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
รวมทั้งให้บริการชุมชนด้านวิชาชีพโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตามเกณฑ์การประกัน
คุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยความร่วมมือของสถานประกอบการ องค์กรชุมชน

ภายใต้ปรัชญา "ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม โน้มนำสังคม" ซึ่งตลอดระยะเวลา
12 ปี วิทยาลัยฯ ได้ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนา
ประเทศ สร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนทั้งด้านการฝึกงานวิชาชีพ การปลูกฝังสำนึกการบริการทาง
สังคม เน้นเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

3. การจัดการเรียนการสอน

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้ระยะเวลา 3 ปี
การศึกษา โดยสามารถจัดได้ทั้งรูปแบบในระบบและระบบทวิภาคี ส่วนการจัดภาคเรียนให้ใช้ระบบทวิ
ภาคี ซึ่งกำหนดให้ 1 ปีการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาคเรียนและ 1 ภาคเรียนปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่
น้อยกว่า 18 สัปดาห์ สำหรับภาคเรียนฤดูร้อนให้กำหนดระยะเวลาและจำนวน 102 หน่วยกิต ให้มี

สำหรับการฝึกงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) การจัดการเรียนการสอนในระบบปกติ ฝึกงาน 1 ภาคเรียนการศึกษาหรือ 6 เดือน

4. การเตรียมความพร้อมสู่สายงานการโรงแรม

4.1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถานศึกษาบางแห่งได้กำหนดให้นักเรียนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ช่วงเดือนตุลาคม รวมแล้วจำนวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 1 ปี ฝึกงานแผนกแม่บ้าน แผนกการบริการอาหารและเครื่องดื่ม แผนกครัวโรงแรม ระยะเวลาฝึกงาน 1 ครั้ง/ปี ได้มีการทำข้อตกลงระหว่างโรงแรมที่มีข้อตกลงฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสถาบันการศึกษา มีจำนวน 5 โรงแรม ที่รับนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โรงแรมมาตรฐานดาวระดับ 5 ดาว นักเรียนส่วนใหญ่จะไปสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงแรมจะอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ช่วงเดือนตุลาคม รวมแล้วจำนวนการฝึกงาน 1 ปี ฝึกประสบการณ์วิชาชีพแผนกแม่บ้าน แผนกการบริการอาหารและเครื่องดื่ม แผนกครัวโรงแรม ระยะเวลาฝึกงาน 1 ครั้ง/ปี ได้มีการทำข้อตกลงระหว่างโรงแรมที่มีข้อตกลงฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสถาบันการศึกษามีจำนวนประมาณ 5 โรงแรมที่รับนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โรงแรมมาตรฐานดาวระดับ 5 ดาว นักเรียนส่วนใหญ่จะไปสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงแรมจะอยู่ภาคตะวันออก

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.งานวิจัยในประเทศ

เจริญ แยมสรवलสกุล (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงานระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรดิตรดิถ์ตามความคิดของผู้รับผิดชอบการฝึกงานและผู้ใช้บริการ พบว่า การศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้รับการฝึกงานและผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงาน ระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดอุดรดิตรดิถ์ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะพื้นฐานเบื้องต้นทางวิชาชีพ และด้านคุณธรรม จริยธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา ผู้บริหารในหน่วยงานรัฐบาล ผู้บริหารในสถานประกอบการเอกชน และผู้ใช้บริการจำนวนทั้งหมด 500 คน นอกจากนั้นการศึกษาความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบการฝึกงาน และผู้ใช้บริการในจังหวัดอุดรดิตรดิถ์ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงานระดับอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมและประเภทวิชาบริการธุรกิจ วิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์มีระดับมาก ด้านคุณธรรม จริยธรรมมีระดับปานกลาง ด้านทักษะพื้นฐานเบื้องต้นทางวิชาชีพมีระดับน้อย

และด้านความรู้ความสามารถมีระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบการฝึกงานและผู้ใช้บริการ มีความแตกต่างกัน

เกรียงไกร เชียงกา (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณสมบัติและคุณลักษณะของนักศึกษาที่แผนกบริการส่วนหน้าของโรงแรมต้องการรับเข้าฝึกงาน โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้จัดการแผนกบุคคลหรือผู้บริหารแผนกบริการส่วนหน้า รวมทั้งสิ้น 30 คน จากโรงแรมในเขตเมืองพัทยา จำนวน 30 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า แผนกบริการส่วนหน้าของโรงแรมมีความต้องการนักศึกษาที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ ในระดับมากที่สุดและความสามารถในด้านภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด และทักษะในการอ่านและการเขียน มีความต้องการอยู่ในระดับมากสำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติด้านการทำงานในแผนกบริการส่วนหน้าที่ต้องการในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะด้านการรับโทรศัพท์และการติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์ การพิมพ์สัมผัส รวมถึงความรู้และทักษะการทำงานในแผนกบริการส่วนหน้า

อานนท์ วงษ์เชียง และสุรียี๋ เข็มทอง (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารจากโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 60 แห่ง พบว่า ประสิทธิภาพของการดำเนินธุรกิจโรงแรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสำคัญมากคือปัจจัยการบริหาร เชิงดุลยภาพด้านลูกค้าและด้านกระบวนการ ซึ่งปัจจัยการบริหารเชิงดุลยภาพเกี่ยวกับลูกค้า พนักงาน กระบวนการ และปัจจัยคุณลักษณะของโรงแรมด้านอายุและระดับมาตรฐานของโรงแรม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการดำเนินธุรกิจโรงแรม มีข้อเสนอแนะให้โรงแรมควรให้ความสำคัญกับการจัดการด้านลูกค้าสัมพันธ์ รวมทั้งกระบวนการภายใน เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติงานให้แก่พนักงาน

วาสน์ระรวัย อินทรสงเคราะห์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ฯ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว รวมจำนวน 468 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 468 คน ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนของอาจารย์ผู้สอน ในด้านต่างๆ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ และด้านประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนในรายวิชา เน้นที่ภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกสาขาวิชา โดยนักศึกษามีความพึงพอใจด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์สูงสุด เมื่อพิจารณา

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา ในภาพรวมแต่ละสาขา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกสาขาวิชา และเมื่อพิจารณา จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Wang and Tsai (2014) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการเข้าทำงานใน อุตสาหกรรมต้อนรับในประเทศไต้หวันโดยเก็บข้อมูลกับผู้จัดการจากธุรกิจต้อนรับจำนวน 105 คน และ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรการจัดการการต้อนรับจำนวน 193 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังยังขาดความมั่นใจในการเข้าสู่ตำแหน่งงานที่ต้องใช้ทักษะความรู้ด้านการวางแผน และ การบริหารจัดการ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้เสนอแนะว่าสถาบันการศึกษาอาจต้องปรับการจัดการเรียนการสอนและ ภาควิชาอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยพัฒนาทักษะนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงาน ต่างๆเพื่อจะได้สร้างความมั่นใจในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาในอนาคต งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในอุตสาหกรรมช่วย สร้างความมั่นใจต่อความรู้และทักษะของนักศึกษาในการออกสู่ตลาดแรงงาน

Abdullah, Zain, and Derani (2015) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญของการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ ด้านการต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมกับนักศึกษาในประเทศมาเลเซีย พบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะงานด้านการต้อนรับส่วนหน้า เนื่อง ด้วยการฝึกประสบการณ์วิชาชีพงานเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์หรือการปฏิบัติงานในสภาวะ แวดล้อมการปฏิบัติงานจริง อีกทั้งสถานประกอบการในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้มีการกำหนดประสบการณ์ วิชาชีพการเรียนรู้ที่เป็นมืออาชีพที่มีการควบคุมและมีโครงสร้างและได้รับการรับรองภายในองค์กร บริษัท องค์กรที่ได้รับอนุมัติภายใต้การกำกับอย่างมีระบบดังนั้น การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจึงเป็น แนวทางในการสร้างการเรียนรู้อันจะปูพื้นฐานด้านวิชาชีพไปสู่ภาคอุตสาหกรรมในอนาคต

Tuzon (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพด้านงานบริการ พบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นการสร้างความท้าทายทั้ง แก่นักศึกษาผู้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และผู้ประกอบการในการให้นักศึกษาเข้ารับการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ อีกทั้งระบุว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการฝึก ประสบการณ์แก่นักศึกษาเพราะหากนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการฝึกงานสถานประกอบการก็มี แนวโน้มที่จะได้พนักงานที่มีประสิทธิภาพยังความสำเร็จแก่สถานประกอบการได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการศึกษาในการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขา งานการโรงแรมจากสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 และตัวแทนสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมในเขตเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ตาราง 2 นักศึกษาสาขาการโรงแรมจาก 3 สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 จำนวน 167 คน

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาฝึกงานหลักสูตรการโรงแรม

ชื่อสถาบันการศึกษา	ระดับหลักสูตรสาขา การโรงแรม		รวม
	*ปวช.	*ปวส.	
1. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี	15	14	29
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	26	70	96
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย	19	23	42
รวม	60	107	167

*ปวช หมายถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

*ปวส หมายถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2. ตัวแทนสถาบันธุรกิจโรงแรมในเขตเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ใน การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากตัวแทนผู้ประกอบการจำนวน 3 คน จาก 2 โรงแรมที่ตั้งในเขต เมืองพัทยา คือ โรงแรมรอยัล คลิฟ โฮเต็ลส์ กรุ๊ป พัทยา และโรงแรมแอมบาสเดอร์ พัทยา ดังนี้

โรงแรมทั้ง 2 แห่งนี้เป็นสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ได้ลงนามข้อตกลงความ ร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษา เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้กล่าวถึง การทำ ข้อตกลงความร่วมมือเพื่อวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนใน การจัดการอาชีวศึกษา 2) สร้างความร่วมมือด้านการจัดการอาชีวศึกษา เอื้ออำนวยให้บริษัท เป็น ศูนย์การเรียนรู้ ฝึกอบรม เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ ครู นักเรียน นักศึกษา ทั้งระบบทวิภาคีและ ฝึกงาน ตลอดจนครูในการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และ 3) เพื่อเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน นักศึกษา ได้เข้ารับการฝึกทักษะจากการปฏิบัติงานจริงภายในบริษัทและ ตลอดจนฝึกอบรมในสาขา อื่นที่เกี่ยวข้องจากบริษัท เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ซึ่งไม่อาจหาได้จากในตำราหรือ ห้องเรียนข้อตกลงความร่วมมือนี้มีระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ แต่ละปีสถาบันอาชีวศึกษาจะส่งนักศึกษาไปฝึกงานที่โรงแรมทั้ง 2 แห่งนี้ ประมาณ 10 คน นักศึกษาจะฝึกงานที่โรงแรมทั้ง 2 แห่งนี้ถ้าเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1 ภาคเรียนการศึกษาหรือ 5 เดือน ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 1 ปี การศึกษาหรือ 1 ปี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการเก็บ ข้อมูลเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อบ่งชี้ปัจจัยที่มีผล ต่อการส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสายการโรงแรมของนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยขั้นตอนในการ สร้างแบบสอบถามดำเนินการดังนี้

1.1.1 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาจากการทำ วรรณกรรมทบทวนที่ระบุถึงปัจจัยต่างๆที่ส่งเสริมความรู้และทักษะทางอาชีพของนักศึกษาสายงาน โรงแรม

1.1.2 เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในสายวิชาการจัดการโรงแรม จำนวน 2 คน เพื่อวิพากษ์และ เสนอแนะการปรับปรุงแบบสอบถาม

1.1.3 ผู้วิจัยจะปรับเนื้อหาโครงสร้างแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.1.4 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คือ

ตอนที่ 1 จะเก็บข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาระดับชั้น สถานประกอบการ และแผนก/ตำแหน่งของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้และทักษะทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม

คือ

ตอนที่ 2 จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้และทักษะทางอาชีพของนักศึกษา เช่น ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม คือ

ตอนที่ 3 จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อความพร้อมของนักศึกษาต่อการออกสู่ตลาดแรงงาน เช่น ความสามารถทำงานสาขาวิชาชีพ ทักษะในการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเชิงลึก (Semi structured in-depth interview) โดยขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ดำเนินการดังนี้

2.1 โครงสร้างและเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาจากการทำวรรณกรรมทบทวนที่ระบุถึงปัจจัยต่างๆที่ส่งเสริมความรู้และทักษะทางอาชีพของนักศึกษาสายงานโรงแรม

2.2 เพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีคุณภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในสายวิชาการจัดการโรงแรม จำนวน 2 คน เพื่อวิพากษ์และเสนอแนะการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์

2.3 ผู้วิจัยจะปรับเนื้อหาโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 แบบสัมภาษณ์จะแบ่งเป็น 2 ชุด คำถาม คือ แบบสัมภาษณ์สำหรับตัวแทนผู้ประกอบการ และแบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2.4.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับตัวแทนผู้ประกอบการ ประเด็นคำถามจะเน้นเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในฐานะตัวแทนภาคธุรกิจโรงแรมที่มีต่อความพร้อมและความสามารถในการทำงานของนักศึกษาเมื่อออกสู่ตลาดแรงงาน

2.4.2 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพประเด็นคำถามจะเน้นเกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนที่สถาบันการศึกษาและจากโรงแรม รวมถึงความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามไปถึงผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามให้กับนักศึกษาฝึกงานที่ได้ผ่านการฝึกงานไปแล้วอย่างน้อย 3 เดือน โดยแนบซองเอกสารเพื่อให้นักศึกษาส่งแบบสอบถามกลับมาที่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ระยะเวลาในการส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามรวมทั้งสิ้นเวลา 3 เดือน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 การสัมภาษณ์ตัวแทนผู้ประกอบการ

ผู้วิจัยได้ติดต่อตัวแทนผู้ประกอบการโดยใช้โทรศัพท์ติดต่อไปถึงผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อขอสัมภาษณ์ผู้แทนสถานประกอบการจำนวน 3 คน ได้แก่

1.1 ตำแหน่ง Secretary to Executive Chef โรงแรม รอยัลคิลิฟ โฮเทล กรุ๊ป โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ที่ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการแบบสัมภาษณ์ถาม-ตอบ ประมาณครึ่งชั่วโมงและเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้นเวลา 1 เดือน

1.2 ตำแหน่ง Human Resources Manager โรงแรม รอยัลคิลิฟ โฮเทล กรุ๊ป โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ที่ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการแบบสัมภาษณ์ถาม-ตอบ ประมาณครึ่งชั่วโมงและเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้นเวลา 1 เดือน

1.3 ตำแหน่ง Human Resources Manager โรงแรมแอมบาสเตอร์ จอมเทียนพัทยา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ที่ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการแบบสัมภาษณ์ถาม-ตอบ ประมาณครึ่งชั่วโมงและเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้นเวลา 1 เดือน

2.2 การสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ผู้วิจัยได้ใช้โทรศัพท์ติดต่อไปถึงผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ผ่านการฝึกงานไปแล้วอย่างน้อย 3 เดือน โดยขอความอนุเคราะห์การสัมภาษณ์แบบคำถามปลายเปิด โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ที่ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการแบบสัมภาษณ์ถาม-ตอบประมาณครึ่งชั่วโมงและเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้นเวลา 3 เดือน

3.4 การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาสรุปหาค่าสถิติ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมการบรรยายรวมทั้งการสรุปผลการดำเนินการได้กำหนดให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยมากที่สุด	ให้	1	คะแนน

จากนั้นหาค่าคะแนนของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51–5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51–4.50	หมายถึง	ความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51–3.50	หมายถึง	ความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51–2.50	หมายถึง	ความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.50	หมายถึง	คิดเห็นน้อยมากที่สุด

2. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาอ่านบททวนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการพรรณนาแล้วนำมาวิเคราะห์โดยละเอียด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงบรรยายหรือการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบัน
อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ
ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้
 - 4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกงาน
 - 4.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรม
 - 4.2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม
 - 4.2.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงแรมต่อการออกสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา
- 4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์
ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกงาน

1. ตาราง 3 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาฝึกงาน

ตาราง 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามเก็บนักศึกษาฝึกงาน

ลำดับ	สถาบันการศึกษา	จำนวน (ชุด)
1	วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี	29
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	96
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย	42
	รวม	167

ตาราง 3 แสดงรายละเอียดจำนวนแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยแบบสอบถามผู้วิจัยได้เก็บกับนักศึกษาฝึกงานจาก 3 สถาบันของแผนกวิชาการโรงแรม สถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 คือ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี จำนวน 29 ชุด วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี จำนวน 96 ชุด และวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย จำนวน 42 ชุด รวมเป็นจำนวน 167 ชุด

2. ตาราง 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาฝึกงาน

ตาราง 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาฝึกงาน

รายละเอียด		จำนวน	ร้อยละ
1 เพศ			
	1.1 ชาย	34	20.40
	1.2 หญิง	133	79.60
	รวม	167	100
2 อายุ			
	2.1 อายุ 17 ปี	10	6.00
	2.2 อายุ 18 ปี	65	38.90
	2.3 อายุ 19 ปี	43	25.70
	2.4 อายุ 20 ปี	49	29.30
	รวม	167	100
3 ศึกษาระดับชั้น			
	3.1 ระดับ ปวช	63	37.70
	3.2 ระดับ ปวส	104	62.30
	รวม	167	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
4 แผนก/ตำแหน่งงานที่นักศึกษาเข้ารับการฝึกงาน		
4.1 แผนกแม่บ้าน (Housekeeping)	101	60.50
4.2 แผนกอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service)	19	11.40
4.3 แผนกห้องครัว (Kitchen)	47	28.10
รวม	167	100.00

ตาราง 4 พบว่า นักศึกษาฝึกงานแผนกการโรงแรมสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 จำนวน 167 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.60 เพศชาย ร้อยละ 20.40 นักศึกษาที่ฝึกงาน ส่วนใหญ่มีอายุจะประมาณ 18 ปี ร้อยละ 38.90 รองลงมาคือ มีอายุ 20 ปี ร้อยละ 29.30 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 62.30 รองลงมาคือ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 37.70 ส่วนใหญ่นักศึกษาฝึกงานแม่บ้าน ร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ แผนกห้องครัว ร้อยละ 28.10 และ แผนกอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 11.40 ตามลำดับ

4.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสาย

โรงแรม

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 เพื่อสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม โดยปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม แบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ 1)ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม 2)ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม และ 3)ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม

โดยการนำเสนอผลจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ 1.ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม โดยรวมของนักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 และ 2.ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรมแจกแจงตามสถาบันการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายงานโรงแรม โดยรวมของนักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ดังนี้

1.1 ตาราง 5 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม

ตาราง 5 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา	3.09	0.78	ปานกลาง
2. จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา	3.40	0.92	ปานกลาง
3. ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา	3.77	0.76	มาก
4. ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้	3.70	0.97	มาก
รวม	3.49	0.38	ปานกลาง

ตาราง 5 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาตามลำดับ คือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 3.70$) จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.40$) และด้านที่น้อยที่สุดคือ รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X} = 3.09$)

1.2 ตาราง 6 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ตาราง 6 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้	3.68	0.66	มาก
2. กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้าน ความรู้	3.75	0.77	มาก
3. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค่านึงถึงยุทธศาสตร์ การสอน	4.20	0.79	มาก
รวม	3.88	0.47	มาก

ตาราง 6 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสายโรงแรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) คือ ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์ ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมาตามลำดับ คือ กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.75$) และน้อยที่สุด คือ ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้ ($\bar{X} = 3.68$)

1.3 ตาราง 7 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายโรงแรม

ตาราง 7 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง	3.43	0.75	ปานกลาง
2. สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	3.42	0.73	ปานกลาง
3. สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.25	0.74	ปานกลาง
4. สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา	4.34	0.70	มาก
รวม	3.61	0.38	มาก

ตาราง 7 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$) คือ สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} =4.34$) รองลงมาตามลำดับ คือ สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง ($\bar{X} =3.43$) สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} =3.42$) และน้อยที่สุด คือ สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} =3.25$)

ตาราง 5-7 แสดงให้เห็นว่า การที่สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} =4.34$) การที่ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน ($\bar{X} =4.20$) การจัดตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา (\bar{X}

=3.77) และ การจัดกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.75$)

คือ องค์ประกอบสำคัญในการสร้างปัจจัยที่ส่งเสริมนักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรมของแต่ละสถาบันการศึกษา

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรมของแต่ละสถาบันการศึกษานี้ จะนำเสนอตามลำดับสถาบันดังนี้ 1)วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี, 2)วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี, และ 3)วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรมของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี (ตาราง 8-10) ดังนี้

2.1.1 ตาราง 8 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม

ตาราง 8 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา	3.37	0.56	ปานกลาง
2. จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา	3.31	0.80	ปานกลาง
3. ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา	3.86	0.58	มาก
4. ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้	3.96	0.82	มาก
รวม	3.62	0.27	มาก

ตาราง 8 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) คือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมาตามลำดับ คือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 3.96$) ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.86$) รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X} = 3.37$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.31$)

2.1.2 ตาราง 9 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสาย
โรงแรม

ตาราง 9 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในงานสายโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1.ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้	4.13	0.58	มาก
2.กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้	4.13	0.63	มาก
3.ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์การ สอน	4.27	0.64	มาก
รวม	4.18	0.41	มาก

ตาราง 9 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาวิทยาลัย
บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.18) คือ ผู้สอนมี
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์ (\bar{X} =4.27) รองลงมาตามลำดับ คือ กิจกรรมที่
นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่
ส่งเสริมเกิดความรู้ (\bar{X} =4.13)

2.1.3 ตาราง 10 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงาน
สายโรงแรม

ตาราง 10 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในงานสายโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง	3.48	0.91	ปานกลาง
2. สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ	3.58	0.62	มาก
3. สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการ สอน	3.03	0.73	ปานกลาง
4. สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนา ความรู้และทักษะของนักศึกษา	4.13	0.58	มาก
รวม	3.56	0.41	มาก

ตาราง 10 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) คือ สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาตามลำดับ คือ สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.58$) สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง ($\bar{X} = 3.48$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.03$)

ตาราง 8-10 แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน ($\bar{X} = 4.27$) การที่สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.13$) การที่ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 3.96$) และการจัดตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.86$) คือองค์ประกอบสำคัญในการสร้างปัจจัยที่ส่งเสริมนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี ให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี (ตาราง 11-13) ดังนี้

2.2.1 ตาราง 11 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม

ตาราง 11 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา	2.86	0.74	ปานกลาง
2. จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา	3.33	0.95	ปานกลาง
3. ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา	3.72	0.71	มาก
4. ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้	3.87	0.94	มาก
รวม	3.45	0.37	ปานกลาง

ตาราง 11 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) คือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมาตามลำดับ คือ ตารางการเรียนการสอนมีความ

เหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.72$) จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.33$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา ($\bar{X} = 2.86$)

2.2.2 ตาราง 12 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงาน
โรงแรม

ตาราง 12 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1.ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้	3.51	0.52	มาก
2.กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้าน ความรู้	3.90	0.68	มาก
3.ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค้ำึงถึงยุทธศาสตร์ การสอน	4.39	0.64	มาก
รวม	3.93	0.34	มาก

ตาราง 12 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) คือ ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอนค้ำึงถึงยุทธศาสตร์ ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาตามลำดับ คือ กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วม
ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.90$) และด้านที่น้อยที่สุด คือทางสถาบันมีการจัด
กิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้ ($\bar{X} = 3.51$)

2.2.3 ตาราง 13 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงาน
โรงแรม

พหุ ประถม วิทยาลัย

ตาราง 13 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1.สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง	3.37	0.72	ปานกลาง
2.สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	3.52	0.71	มาก
3.สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.41	0.70	ปานกลาง
4.สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา	4.51	0.61	มากที่สุด
รวม	3.70	0.31	มาก

ตาราง 13 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.70) คือ สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา (\bar{X} =4.51) รองลงมาตามลำดับ คือ สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ (\bar{X} =3.52) สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน (\bar{X} =3.41) และ ด้านที่น้อยที่สุด คือ สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน (\bar{X} =3.37)

ตาราง 11-13 แสดงให้เห็นว่า สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา (\bar{X} =4.51) ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค้ำถึง ยุทธศาสตร์การสอน (\bar{X} =4.39) กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ (\bar{X} =3.90) และการที่ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ (\bar{X} =3.87) คือ องค์ประกอบสำคัญในการสร้างปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในงานสายโรงแรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย (ตาราง 14-16) ดังนี้

2.3.1 ตาราง 14 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม

ตาราง 14 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา	3.42	0.83	ปานกลาง
2. จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา	3.61	0.90	มาก
3. ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา	3.80	0.96	มาก
4. ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้	3.14	0.92	ปานกลาง
โดยรวม	3.50	0.46	ปานกลาง

ตาราง 14 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.50) คือ ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา (\bar{X} =3.80) รองลงมาตามลำดับ คือ จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรกับระยะเวลา (\bar{X} =3.61) รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา (\bar{X} =3.42) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนเกิดพัฒนาความรู้ (\bar{X} =3.14)

2.3.2 ตาราง 15 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ตาราง 15 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้	3.78	0.84	มาก
2. กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้	3.14	0.71	ปานกลาง
3. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน	3.73	1.01	มาก
โดยรวม	3.55	0.56	มาก

ตาราง 15 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.55) คือ ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน (\bar{X} =3.73) รองลงมาตามลำดับ คือ ทางสถาบันมีการจัด

กิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้ ($\bar{X} = 3.78$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.14$)

2.3.3 ตาราง 16 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ตาราง 16 ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1.สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง	3.52	0.70	มาก
2.สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	3.09	0.79	ปานกลาง
3.สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.02	0.74	ปานกลาง
4.สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา	4.11	0.86	มาก
โดยรวม	3.44	0.43	ปานกลาง

ตาราง 16 พบว่า ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) คือ สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาตามลำดับ คือ สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริง ($\bar{X} = 3.52$) สถาบันมีหนังสือเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.09$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.02$)

ตาราง 14-16 แสดงให้เห็นว่า การที่สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.11$) การจัดตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.80$) การที่ทางสถาบันมีการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมเกิดความรู้ ($\bar{X} = 3.78$) และการที่ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค้ำึงถึงยุทธศาสตร์การสอน ($\bar{X} = 3.73$) คือ องค์ประกอบสำคัญในการสร้างปัจจัยที่ส่งเสริมนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย ให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

4.2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรมซึ่งจะเป็นการสะท้อนถึงการประเมินตนเองและระดับความมั่นใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และ ความสามารถในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจากได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสภาพการทำงานจริงในสายงานโรงแรม การรายงานผลในส่วนนี้จะประกอบด้วยผลการวิเคราะห์จากการศึกษาเชิงปริมาณ และผลการวิเคราะห์จากการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยผลการศึกษาเชิงปริมาณจะระบุถึงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานการโรงแรม และผลการศึกษาเชิงคุณภาพจะช่วยอธิบายถึงปัจจัยต่างๆ เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาในการออกสู่ตลาดแรงงานให้เข้าใจยิ่งขึ้น

1. ตาราง 17 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 สู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม

ตาราง 17 ปัจจัยด้านความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรมสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1.ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน	3.89	0.91	มาก
2.หลักสูตรส่งเสริมให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ	3.53	0.74	มาก
3.มีความสามารถทำงานสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.91	มาก
4.หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอ	4.29	0.64	มาก
5.นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จากสถาบันการศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	3.30	0.72	ปานกลาง
6.นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ	4.24	0.71	มาก
7.ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง	4.23	0.71	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรม	\bar{x}	S.D	ระดับ ความเห็น
8.ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ	4.22	0.72	มาก
9.ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.12	0.72	มาก
10. นักศึกษาเชื่อมั่นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มีจะทำให้เข้าสู่อาชีพ	3.86	0.78	มาก
11.นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชา	4.20	0.74	มาก
12. นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ	4.27	0.73	มาก
13.เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.01	0.77	มาก
14. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	3.29	0.92	ปานกลาง
รวม	3.94	0.29	มาก

ตาราง 17 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในการออกสู่ตลาดแรงงานสายวิชาชีพโรงแรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) โดยปัจจัยที่นักศึกษาสถาบัน การศึกษา อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ให้ความสำคัญเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมต่อการสู่ตลาดแรงงานวิชาชีพโรงแรม คือ หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอ ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาตามลำดับ คือ นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพ ในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.27$) นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.24$) ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.23$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.29$)

ประเด็นที่น่าสนใจจากตาราง 17 นี้ยังสะท้อนให้เห็นว่า แม้นักศึกษาสถาบันการศึกษา อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 มีความคิดเห็นว่า ตนมีความรู้และทักษะที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ที่ธุรกิจโรงแรมต้องการ (นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ, $\bar{X} = 4.24$) และ (ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็น

แนวทางในการพัฒนาตนเอง, $\bar{X} = 4.23$) แต่ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมกลับอยู่ในระดับปานกลาง (เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ, $\bar{X} = 3.29$)

2. ตาราง 18 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี สู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม

ตาราง 18 ปัจจัยด้านความพร้อมสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรมวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี

ประเด็นด้านความพร้อมทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
1.ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน	4.37	0.72	มาก
2.หลักสูตรส่งเสริมให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ	3.15	0.63	มาก
3.มีความสามารถทำงานสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.31	0.80	มาก
4.หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงาน	4.44	0.50	มาก
5.นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จากสถาบันการศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	3.31	0.71	มาก
6.นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ	4.20	0.61	มาก
7.ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง	4.06	0.84	มาก
8.ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ	4.20	0.61	มาก
9.ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.10	0.81	มาก
10. นักศึกษาเชื่อมั่นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มีจะทำให้เข้าสู่อาชีพ	3.51	0.63	มาก
11. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชา	4.20	0.81	มาก
12.นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ	4.31	0.76	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเด็นด้านความพร้อมทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
13.เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ	4.20	0.77	มาก
14.เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ	3.58	1.05	มาก
รวม	3.95	0.32	มาก

ตาราง 18 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรมของนักศึกษาวิทยาลัย
บริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.95) คือ หลักสูตร
ให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงาน (\bar{X} =4.44) รองลงมาตามลำดับ
คือ ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน (\bar{X} =4.37) นักศึกษามีความพึงพอใจ
ประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ (\bar{X} =4.31) เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงาน
ในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (\bar{X} =4.20) และด้านที่น้อยที่สุด คือ หลักสูตรส่งเสริม
ให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ (\bar{X} =3.15)

ประเด็นที่น่าสนใจจากตาราง 18 นี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าแม้นักศึกษาวิทยาลัยบริหารธุรกิจ
และการท่องเที่ยวอุดรธานี มีความคิดเห็นว่าตนมีความรู้และทักษะที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์
ที่ธุรกิจโรงแรมต้องการ (นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ, \bar{X} =
4.20) และ (ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนา
ตนเอง, \bar{X} =4.06) แต่ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรม อยู่ในระดับ
ปานกลาง (เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ, \bar{X} =3.58)

3. ตาราง 19 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
อุดรธานีสู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม

ตาราง 19 ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในสายงานโรงแรมของวิทยาลัย

อาชีวศึกษาอุดรธานี

ประเด็นด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน	4.00	0.88	มากที่สุด
2. หลักสูตรส่งเสริมให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ	3.59	0.70	มาก
3. มีความสามารถทำงานสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.91	0.93	มาก
4. หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงาน	4.32	0.62	มาก
5. นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จากสถาบันการศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	3.41	0.60	มาก
6. นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ	4.30	0.69	มาก
7. ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง	4.44	0.57	มาก
8. ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ	4.29	0.67	มาก
9. ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.16	0.70	มาก
10. นักศึกษาเชื่อมั่นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มีจะทำให้เข้าสู่อาชีพสายงานโรงแรม	4.91	0.81	มาก
11. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชา	4.31	0.60	มาก
12. นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ	4.30	0.69	มาก
13. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.94	0.81	มาก
14. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพธุรกิจโรงแรม	3.29	0.84	มาก
รวม	4.01	0.22	มาก

ตาราง 19 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรมของนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.01) คือ นักศึกษาเชื่อมั่นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มีจะทำให้เข้าสู่อาชีพสายงานโรงแรม (\bar{X} =4.91) รองลงมา

ตามลำดับ คือ ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.44$) นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชา ($\bar{X} = 4.31$) นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.30$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.29$)

ประเด็นที่น่าสนใจจากตาราง 19 นี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าแม้นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี มีความคิดเห็นว่าตนมีความรู้และทักษะที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ที่ธุรกิจโรงแรมต้องการ (นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ, $\bar{X} = 4.30$) และ (ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง, $\bar{X} = 4.44$) แต่ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมกลับอยู่ในระดับปานกลาง (เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ, $\bar{X} = 3.29$)

4. ตาราง 20 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย สู่ตลาดงานวิชาชีพโรงแรม

ตาราง 20 ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรม	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
1. ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน	3.33	0.84	ปานกลาง
2. หลักสูตรส่งเสริมให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ	3.42	0.66	ปานกลาง
3. มีความสามารถทำงานสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.52	0.80	มาก
4. หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงาน	4.11	0.73	มาก
5. นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จากสถาบันการศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	3.04	0.90	ปานกลาง
6. นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ	4.14	0.81	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรม	\bar{x}	S.D	ระดับ ความเห็น
7.ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็น แนวทางในการพัฒนาตนเอง	3.85	0.75	มาก
8.ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้นักศึกษามีความ มั่นใจ	4.09	0.87	มาก
9.ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.04	0.73	มาก
10. นักศึกษาเชื่อมั่นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มี จะทำให้เข้าสู่อาชีพ	4.00	0.73	มาก
11.นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชา	3.95	0.90	มาก
12. นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถาน ประกอบการ	4.19	0.80	มาก
13.เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตน ได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.04	0.69	มาก
14. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	3.11	0.99	ปานกลาง
รวม	3.77	0.34	มาก

ตาราง 20 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรมของนักศึกษาวิทยาลัย
อาชีวศึกษาหนองคาย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) คือนักศึกษามีความพึงพอใจ
ประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาตามลำดับ คือ นักศึกษามีทักษะ
ในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.14$) หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงาน ($\bar{X} = 4.11$) ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำ
ให้นักศึกษามีความมั่นใจ ($\bar{X} = 4.09$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จาก
สถาบันการศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.04$)

ประเด็นที่น่าสนใจจากตาราง 20 นี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าแก่นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา
หนองคาย มีความคิดเห็นว่าตนมีความรู้และทักษะที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ที่ธุรกิจโรงแรม
ต้องการ (นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ, $\bar{X} = 4.30$) และ
(ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง, $\bar{X} =$

4.44) แต่ความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมกลับอยู่ในระดับปานกลาง (เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ, $\bar{X} = 3.29$)

ตาราง 18-20 สะท้อนให้เห็นว่าการฝึกงานทำให้นักศึกษาได้ประเมินตนเองว่าความรู้และทักษะที่ได้รับจากทางสถาบันสอดคล้องกับเกณฑ์การทำงานในสิ่งแวดล้อมการทำงานจริงระดับใด ดังนักศึกษาบางคนได้ให้ความคิดเห็น ดังนี้

“...ได้รับความรู้จากที่เรียนมาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แต่ต้องเพิ่มความรู้ที่มีการฝึกฝนมาใช้ในสถานประกอบการ ยังไม่มีความมั่นใจต่อหลักสูตรและทักษะที่เรียนมาเพื่อใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพปฏิบัติงานในสายงานได้”

(นักศึกษาฝึกงานแผนกแม่บ้าน, 2558: สัมภาษณ์)

“...ความรู้และทักษะทางการฝึกฝนบาร์เทนเดอร์จากสถาบันการศึกษา สามารถนำไปประกอบอาชีพในตำแหน่งบาร์ในสายงานโรงแรมได้เป็นอย่างดี”

(นักศึกษาฝึกงานแผนกการบริการอาหารและเครื่องดื่ม, 2558 : สัมภาษณ์)

นอกจากนี้การออกฝึกงานยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เห็นความสามารถในการทำงานของนักศึกษาจากสถาบันอื่นซึ่งส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบถึงความสามารถในการทำงานหากเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมในอนาคต หนึ่งในนักศึกษาฝึกงานระบุว่า

“...ความรู้ที่ได้จากสถาบันยังไม่เพียงพอมากนัก เนื่องจากมีครูบุคลากรย้ายสถานที่ไปสอนที่อื่น ทำให้ขาดการต่อเนื่องจากการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร ทักษะที่นำไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพพียงน้อยกว่าสถาบันอื่น”

(นักศึกษาฝึกงานแผนกแม่บ้าน, 2558 : สัมภาษณ์)

แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาจากทั้ง 3 สถาบัน ยังมีความคิดเห็นว่าความรู้และทักษะที่ได้จากชั้นเรียนสำหรับงานบางแผนก ทางสถาบันมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์การฝึกงานของตนเองซึ่งจากผลการสัมภาษณ์ พบว่า เหตุผลหนึ่งอาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางอาชีพที่มากกว่าประสบการณ์ในชั้นเรียน ดังเช่นผลการสัมภาษณ์นักศึกษาระบุ พบว่า

“...สถาบันการศึกษาได้ส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบ ทางวิทยาลัยได้กำหนดให้เรียน 1 ปีการศึกษา หลังจากนั้นให้ฝึกงานจากทางสถานประกอบการอีก 1 ปี เพราะทาง

วิทยาลัยได้จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จึงได้รับความรู้และทักษะด้านการฝึกประสบการณ์มากกว่าเรียนรู้จากทางสถานศึกษา”

(นักศึกษาฝึกงานแผนกแม่บ้าน,2559: สัมภาษณ์)

“...ความรู้ที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาเพียงพอต่อการเอาความรู้ ทักษะประสบการณ์ที่มีอยู่ก็สามารถนำไปประกอบอาชีพงานสายโรงแรมเพื่อนำไปปฏิบัติจริง”

(นักศึกษาแผนกการบริการอาหารและเครื่องดื่ม,2559 : สัมภาษณ์)

“...การเรียนการสอนด้านการประกอบอาหาร ส่งผลต่อสายงานในโรงแรมต้องฝึกฝนประสบการณ์งานแผนกครัว ไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี”

(นักศึกษาฝึกงานแผนกห้องครัว,2559 : สัมภาษณ์)

4.2.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงแรมต่อการออกสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา

งานวิจัยนี้ นอกจากต้องการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะทางอาชีพสายงานโรงแรมและความพร้อมของนักศึกษาจาก 3 สถาบัน สังกัดสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 นอกจากนี้ ยังมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงแรมต่อความสามารถของนักศึกษาสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กับตัวแทนโรงแรมที่นักศึกษาจากทั้ง 3 สถาบัน ที่เข้ารับการฝึกงานกับสถานประกอบการ

ผลการสัมภาษณ์ถึงความสามารถของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรม พบว่า นักศึกษามีพื้นฐานความรู้และทักษะสายงานโรงแรม ซึ่งผู้ประกอบการได้อธิบายไว้ว่า

“...นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีทักษะด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกงานทำให้ก่อนที่เข้าสู่สถานประกอบการระดับ 4-5 ดาว จึงมีทักษะการทำงานสายงานโรงแรมได้เป็นอย่างดี”

(Bar Manager โรงแรมรอยัลคลิฟ กรู๊ปไฮเทล,2558 :สัมภาษณ์)

ผู้ประกอบการยังสะท้อนให้เห็นถึง ประโยชน์ในการจัดให้นักศึกษาออกฝึกงานในโรงแรมว่าเป็นการสร้างโอกาสพัฒนาทักษะทางอาชีพให้กับนักศึกษาเพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานสายงานโรงแรมในอนาคต กล่าวคือ

“...สถานประกอบการได้เพิ่มความรู้และทักษะให้แก่นักศึกษาจากสถานที่ปฏิบัติจริง เพื่อส่งเสริมความรู้ทักษะการทำงานมากกว่าแรงงานต่างชาติ ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ ”

(Housekeeper โรงแรมแอมบาสเตอร์ จอมเทียนพัทยา,2558 : สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังได้สะท้อนถึงคุณลักษณะความรู้และทักษะที่สถาบันการศึกษา ต้องให้ความสนใจในการปรับปรุงและเตรียมความพร้อมทางอาชีพแก่นักศึกษาต่อไปในอนาคต คือ ทักษะด้านภาษา และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการ กล่าวคือ

“...สถานประกอบการมีคำแนะนำที่นักศึกษาแต่ละเข้ามาฝึกยังขาดทักษะด้านภาษา และความรู้ทางด้านการฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการและสายงานโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น เช่น การฟัง การอ่าน การพูด การเขียน”

(Human Resources Manager โรงแรมรอยัลคลิฟ กรุ๊ปไฮเทล,2559 :สัมภาษณ์)

“...เด็กต้องใช้ความคิดมากกว่านี้เพราะการออกสู่ตลาดแรงงานต้องใช้ความมุ่งมั่นอดทน ทักษะการทำงานต้องปรับค่อนข้างเยอะ ส่วนใหญ่เด็กยังไม่มีเป้าหมาย ส่วนมากแค่เรียนจบ การใฝ่รู้ ต่ำกว่าเกณฑ์ ขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานด้านการบริการ”

(Secretary to Executive Chef โรงแรมรอยัลคลิฟ กรุ๊ปไฮเทล,2559: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลที่ได้ทั้งหมดทำให้ทราบถึง ผู้ประกอบการด้านโรงแรมบางแห่งอยากให้นักศึกษามี ความอดทนควรมีการฝึกภาวะความเป็นผู้นำ นักศึกษายังขาดความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ควรเพิ่มเติมทักษะด้านการภาษาต่างประเทศ การติดต่อสื่อสาร เพื่อ เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาฝึกงานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แสดงในตาราง 5 - 20 และผลการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ โดยผลการวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับผลการวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการทำงานในธุรกิจ โรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1” ผู้วิจัยได้สรุปผลการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

แผนกวิชาซีพการโรงแรมของ 3 สถาบันอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการ ท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย สังกัดสถาบัน การศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 จำนวน 167 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อย

ละ 79.60 เพศชาย ร้อยละ 20.40 นักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนใหญ่มีอายุจะประมาณ 18 ปี ร้อยละ 38.90 รองลงมาคือ มีอายุ 20 ปี ร้อยละ 29.30 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 62.30 รองลงมาคือ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 37.70 นักศึกษามีการฝึกในสถานประกอบการโรงแรมทุกระดับชั้น ร้อยละ 100.00 ส่วนใหญ่นักศึกษาฝึกแผนกแผนกแม่บ้าน ร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ แผนกครัว ร้อยละ 28.10

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้ และทักษะส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสายโรงแรม ส่วน ปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุดจะเป็นในปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสายโรงแรม ซึ่ง ปัจจัยโดยรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะนี้จะอยู่ระดับมาก ซึ่ง อาจจะเป็นไปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนจะต้องดีครบทุกด้านแต่อย่างน้อยจะต้องมีปัจจัยด้าน การจัดการกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะและปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และ ทักษะที่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

จากการศึกษาความพร้อมของนักศึกษาในการสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมด้วยการใช้ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์สรุปว่านักศึกษามีความพร้อมในการออกสู่ตลาดแรงงานเพราะ นักศึกษามีความเห็นว่า ความรู้และทักษะจากสถาบันช่วยส่งเสริมให้นำสิ่งที่ฝึกปฏิบัติจากสถานศึกษา แล้วนำไปใช้ในสถานประกอบการจริง แม้กระทั่งในด้านภาษาที่เราฝึกฝนประจำจากการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพงานด้านต่างๆที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา การฝึกฝนจากออกกิจกรรมภายนอก สถานศึกษา

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงแรมต่อ การออกสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา พบว่า ผู้สถานประกอบการบางแห่งต้องการให้นักศึกษามีความ อดทนควรมีการฝึกฝนการเป็นผู้นำ ควรเพิ่มเติมทักษะด้านการภาษาต่างประเทศการติดต่อสื่อสาร ขาดความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา ฝึกงานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ครั้งนี้สรุปผลตามลำดับ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย
- 5.2 สรุปผลและอภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อบ่งชี้ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความรู้และทักษะของนักศึกษาสายงานการโรงแรม
2. เพื่อสำรวจความพร้อมของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรม
3. เพื่อสำรวจความสามารถของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม

5.2 สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกงาน

การวิจัยนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากนักศึกษา สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย เป็นจำนวนทั้งสิ้น 167 คน เป็นนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักศึกษากลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (79.6%) และมีอายุระหว่าง 18–20 ปี นักศึกษาเหล่านี้เข้ารับการฝึกงานในโรงแรมใน 3 แผนกหลัก คือ แผนกแม่บ้าน (60.5%) แผนกห้องครัว (28.1%) และแผนกอาหารและเครื่องดื่ม (11.4%)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริม นักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม แบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านการจัดการเรียน การสอนในสายงานโรงแรม 2) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะในสายงานโรงแรม และ 3) ปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะในสายงานโรงแรม โดยนักศึกษาจาก 3 สถาบัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในแนวทางเดียวกันว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความรู้และทักษะสาย งานโรงแรม ได้แก่ 1) การที่สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และ ทักษะของนักศึกษา 2) การผู้สอนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอน 3) การจัดทำตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลา และ 4) การจัดกิจกรรมที่นักศึกษาเข้า ร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้

จากผลที่ได้นี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตารางเรียนที่เหมาะสม และ การสนับสนุนให้นักศึกษามีกิจกรรมต่างๆ ในหลักสูตรมีผลต่อการส่งเสริมความรู้และทักษะทางอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสน์ระรวย อินทรสงเคราะห์ (2554) ได้ทำการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยราช พถกษฯ ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ในสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว รวมจำนวน 468 คน ซึ่ง ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 468 คน ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนของอาจารย์ผู้สอนในด้านต่างๆ พบว่า นักศึกษามีความพึง พอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของ อาจารย์ผู้สอน ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ และด้านประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนในรายวิชา เน้นในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุก สาขาวิชา โดยนักศึกษามีความพึงพอใจด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์สูงที่สุด เมื่อพิจารณาความพึง พอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการ สอนของอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา ใน ภาพรวมแต่ละสาขา พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกสาขาวิชา และเมื่อพิจารณา จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน

ดังนั้น จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้ มีความรู้และทักษะ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพร้อมทางอาชีพในงานสาย โรงแรม ส่วนปัจจัยที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด จะเป็นในปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในงานสาย โรงแรม ซึ่งปัจจัยโดยรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะนี้ จะอยู่ระดับ มาก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนจะต้องดีครบทุกด้าน แต่อย่างน้อยจะต้องมีปัจจัย ด้าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ และปัจจัยด้านการจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และ ทักษะที่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

3. ความพร้อมของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรม

งานวิจัยนี้ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในธุรกิจโรงแรมเพื่อสะท้อนถึงการประเมินตนเองและระดับความมั่นใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจากได้ฝึกงานในสภาพการทำงานจริงในสายงานโรงแรม จากการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า นักศึกษาสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 ส่วนใหญ่มีความพร้อมในการออกสู่ตลาด แรงงานสายวิชาชีพ โรงแรมค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเกิดจาก 3 ปัจจัยสำคัญ คือ 1) นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ 2) นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ และ 3) ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ซึ่งผลการศึกษาเชิงปริมาณที่ได้นี้สอดคล้องกับการศึกษาเชิงคุณภาพซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอธิบายว่ามีความพึงพอใจต่อการประสบการณ์ที่ได้รับ เพราะได้เรียนรู้การทำงานจริง ได้เห็นว่านักศึกษาจากสถาบันอื่นมีความสามารถทางอาชีพระดับใด และความรู้ทักษะที่ตนได้รับมาจากสถาบันสามารถนำมาปฏิบัติได้ในระดับใด

สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมและประเมินตนเองว่าสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรมได้ด้วย เพราะได้ปฏิบัติงานจริงอีกทั้งผ่านเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานโดยโรงแรมที่ตนเข้ารับการฝึกงาน ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์ (2554) ได้กล่าวถึงแนวทางของหลักสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาด้านการพัฒนาอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพด้านอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

4. ความสามารถของนักศึกษาสายงานการโรงแรมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรม

งานวิจัยนี้ นอกจากต้องการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะทางอาชีพสายงานโรงแรมและความพร้อมของนักศึกษาจาก 3 สถาบันสังกัดสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่ม 1 งานวิจัยนี้ยังมีอีกหนึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงแรมต่อความสามารถของนักศึกษาสู่ตลาดแรงงานสายงานโรงแรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์กับตัวแทนโรงแรมที่นักศึกษาจากทั้ง 3 สถาบันเข้ารับการฝึกงาน ผลการสัมภาษณ์ถึงความสามารถของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาด แรงงานสายงานโรงแรม พบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีพื้นฐานความรู้และทักษะสายงานโรงแรมและการจัดให้นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงแรมว่าเป็นการสร้างโอกาสพัฒนาทักษะทางอาชีพให้กับนักศึกษาเพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานสายงานโรงแรมในอนาคต แต่

ประเด็นสำคัญที่สถาบันการศึกษาต้องให้ความสนใจในการปรับปรุงและเตรียมความพร้อมทางอาชีพแก่นักศึกษาต่อไปในอนาคตคือทักษะด้านภาษาและทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการ

จากผลที่ได้ดังกล่าวสอดคล้องกับ เกรียงไกร เชียงกา (2551) ได้ศึกษาคุณสมบัติและคุณลักษณะของนักศึกษาที่แผนกบริการส่วนหน้าของโรงแรมต้องการรับเข้าฝึกงานโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้จัดการแผนกบุคคลหรือผู้บริหารแผนกบริการส่วนหน้า รวมทั้งสิ้น 30 คน จากโรงแรมในเขตเมืองพัทยา จำนวน 30 คน ผลการศึกษาระบุว่า ทักษะด้านภาษา ต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ให้บริการในโรงแรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษและภาษาจีนทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด และทักษะในการอ่านและการเขียน มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลงานวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการเตรียมความพร้อมทางสายงานโรงแรมแก่นักศึกษาแผนกบริการโรงแรมและสำหรับสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมเพื่อพัฒนาตลาดแรงงานในส่วนธุรกิจโรงแรม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษา

1.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การฝึกปฏิบัติจริง บทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคอุตสาหกรรม การติดตามประเมินและพัฒนาหลักสูตร

1.2 ด้านปัจจัยสนับสนุนการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หลักสูตร ทรัพยากรการศึกษา งบประมาณ และการบริหารจัดการ

1.3 ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความรู้ความสามารถ ทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ และทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม

หนึ่งในประเด็นสำคัญที่งานวิจัยนี้พบคือ แม้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์การฝึกงานในโรงแรม แต่เมื่อศึกษาแล้วพบว่า ความตั้งใจที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานธุรกิจโรงแรมหลังสำเร็จการศึกษากลับไม่ได้มีแนวโน้มสูงตามระดับความพึงพอใจนั้น ซึ่งหากยังคงมีแนวโน้มเช่นนี้ ในอนาคตการขาดแคลนแรงงานในสายงานโรงแรมอาจจะยังคงเป็นปัญหาอยู่ ดังนี้

2.1 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรธุรกิจโรงแรมอาจจะส่งเสริมการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่บุคลากรและมีการวางแผนการพัฒนาอาชีพในสายงานโรงแรมแก่บุคลากร ซึ่งจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจแก่นักศึกษาฝึกงานในการเข้าสู่ตลาดแรงงานยิ่งขึ้นเพราะเห็นโอกาสทางอาชีพในสายงานโรงแรมในระยะยาว

2.2 มีระบบการจัดการการฝึกงานให้แก่นักศึกษาที่สร้างแรงจูงใจในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น การจัดการหน้าที่การปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักศึกษา การมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและทักษะ และการให้งานแก่นักศึกษาที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะ เป็นต้น ระบบการฝึกงานลักษณะนี้อาจช่วยลดความรู้สึกจำเจในการปฏิบัติงาน หรือนักศึกษามีความกดดันจากการปฏิบัติงานที่ตนยังมีความรู้หรือทักษะที่ไม่พร้อมต่อการปฏิบัติงานอันส่งผลต่อทัศนคติเชิงลบต่อการฝึกงานและส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าสู่ตลาดแรงงานได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการจัดหางาน. (2555). แรงงานไทยต้องเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.doe.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2558].
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2554). มาตรฐานอาชีพและมาตรฐานวิชาชีพสู่การเรียนรู้การสอนอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.thairath.co.th>. [สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2558].
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2555). ความสำคัญและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.thairath.co.th>. [สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2557].
- เกรียงไกร เชียงกา,ปฏิพัทธ์ เจริญ. (2551). คุณสมบัติและคุณลักษณะของนักศึกษาที่แผนกบริการ ส่วนหน้าของโรงแรมต้องการรับเข้าฝึกงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- คริสทอป เลอเมอน. (2017). โรงแรมยังขาดแคลนแรงงาน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.posttoday.com/market/news/473869>. [สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2556].
- เจริญ แยมสรवलสกุล. (2550). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาฝึกงานระดับอาชีวศึกษา ใน จังหวัดอุตรดิตถ์ตามความคิดของผู้รับผิดชอบการฝึกงานและผู้ใช้บริการ. ปริญญาานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ฉันทัช วรรณถนอม. (2552). การวางแผนและการจัดนำเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บริษัท วิตัน เอ็ดดู เคชั่น จำกัด.
- ชุมพล ศิลปะอาชา. (2555). ไทยลงนาม MRA วิชาชีพท่องเที่ยวเพื่อเสรีเคลื่อนย้ายแรงงานท่องเที่ยว ใน AEC. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.scbeic.com/th>. [สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2556].
- ดวงกมล บุณสมภพ. (2552). ตลาดแรงงาน AEC กับแรงงานไทย. สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://th.aectourismthai.com/content1/2095>. [สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2557].
- เที่ยวรอบโลก. (2559). การท่องเที่ยวจะเป็นเส้นทางลัดไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจไทย. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://northamptonmotorclassics.com>. [สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2556].
- นคร ศิลปะอาชา. (2556). การท่องเที่ยวขาดแรงงานปฏิบัติการ.[ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.mcot.net.com>. [สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2558].

- นางนภัส ชื่นพัฒนพงศ์. (2555). ทักษะคิดและการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อการเปิดเสรีอาเซียน กรณีเปิดเสรีแรงงาน 7 อาชีพ. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวรรตน์ รามสูต. (2558). การผลิตกำลังคนด้านอาชีพ. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.moe.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2561].
- นิรมล จินดานุวัฒน์. (2560). โรงแรมยังขาดแคลนแรงงาน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.posttoday.com/market/news/473869>. [สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2561].
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2561). อาชีพและบัณฑิตพันธุ์ใหม่. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=51123&Key=news6>. [สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2561].
- พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย. (2561). การท่องเที่ยวเกี่ยวกับเศรษฐกิจไทย. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.the101.world/tourism-and-thai-economy>. [สืบค้นเมื่อ 26 เมษายน 2561].
- พีระกัญญ์ สุขโพธารมณ. (2555). การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2558. กรุงเทพฯ: ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พุทธ ธรรมสุณา. (2554). ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีพศึกษาอย่างไรให้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 2. 96–97.
- ภราดร ทิมมูเด็น. (2560). จากวิกฤติสู่โอกาส แรงงานภาคธุรกิจท่องเที่ยวใน CLMV. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.scbeic.com/th>. [สืบค้นเมื่อ 26 พฤษภาคม 2561].
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2557). แรงงานไทยบริบทใหม่ การเรียนสายอาชีพเพื่อชาติ. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.moe.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 26 พฤษภาคม 2561].
- ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว. (2555). ข้อตกลงอาเซียนด้านบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.tourismkm-asean.org>. [สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2557].
- วาสน์ระรวัย อินทรสงเคราะห์. (2554). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์การศึกษา นอกที่ตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์. ภูเก็ต: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์. (2554). ยุทธศาสตร์ 2555 กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.moe.go.th/moe/th>. [สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2559].

- ศุภวรรณ ถนอมเกียรติภูมิ. (2560). โรงแรมยังขาดแคลนแรงงาน.[ออนไลน์]. ได้จาก:
<https://www.posttoday.com/market/news/473869>. [สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2560].
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2552). ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=14467&Key=hotnews>. [สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2560].
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2560). ธุรกิจโรงแรมแข่งขันรุนแรงขึ้นคาดปี 60 รายได้ธุรกิจโรงแรมขยายตัวร้อยละ 3.7-5.5. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/36167.aspx>. [สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2560]
- สมนึก ชูสุวรรณ. (2554). ธุรกิจท่องเที่ยวไทยกับปัญหาการขาดแคลนแรงงาน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.sjworldedu.com>. [สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2555].
- สันติชัย อินทร์อ่อน. (2551). สัมฤทธิผลของการนำมาตราฐานแรงงานไทย (มรท. 8001-2546). กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัมพันธ์ แป้นพัฒน์. (2559). แรงงานผนึกรองแรมไทย ผลิตนักรศึกษารับตลาดท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.vec.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2560].
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). นโยบายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. ได้จาก: www.vcop.net/file/develop.pdf. [สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2553].
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2551). กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเพื่อบูรณาการระบบอาชีวศึกษาและระบบการพัฒนาฝีมือแรงงาน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.vec.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2553].
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2555). วิชชีพการรองแรมและการท่องเที่ยวกับอาเซียน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/503404>. [สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2556].
- สุนันทา สังขทัตน์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้แนวคิด Balanced Scorecard (BSC), *วารสารวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ*, 8(1). 101-112.
- สุวรรณมา ตุลยวสินพงค์. (2554). Road Map วิชชีพท่องเที่ยว ไทยเตรียมพร้อมสู่เสรีแรงงานอาเซียน. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.prachachat.net>. [สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2556].

สุวิมล นาเพ็ญ. (2550). การศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานสู่การจัดการศึกษา. รายงานการวิจัย. ศรีสะเกษ: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

อนันท์ งามสะอาด. (2553). อาชีวศึกษาเตรียมเข้าสู่อาเซียน. [ออนไลน์].

ได้จาก: <http://www.tm.mahidol.ac.th>. [สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2556].

อนุรักษ์ ทศรัตน์. (2560). ตลาดแรงงานต้องการเด็กสายอาชีพแนะเลือกเรียนให้ตรง. [ออนไลน์].

ได้จาก: <https://www.dailynews.co.th>. [สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2556].

อานนท์ วงษ์เสียง และสุรีย์ เข้มทอง. (2555). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 10(1), 107-118.

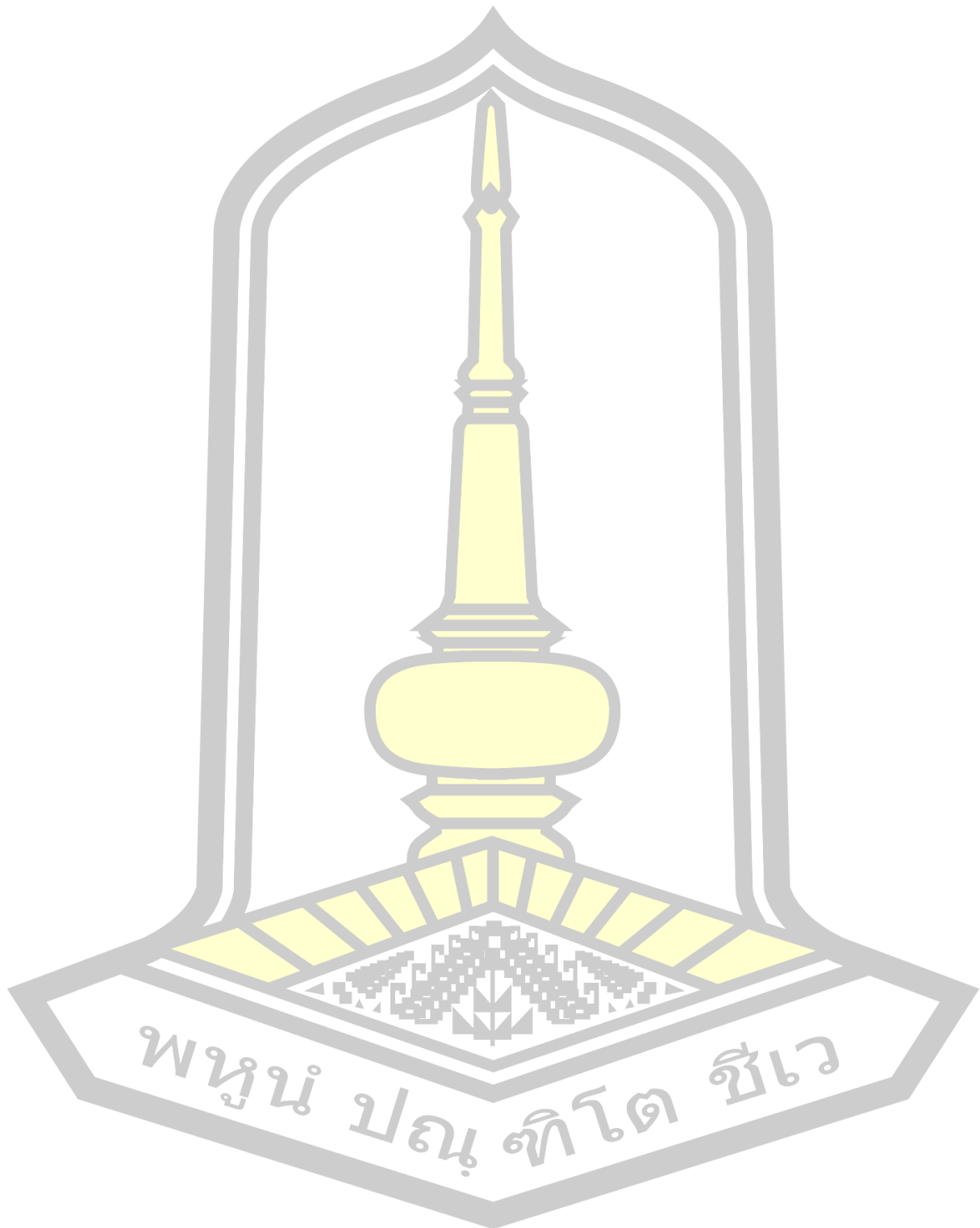
Rahman Abdullah, Harnizam Zahari, Nik Adnan Nik Mat, Razlan Adli Zain, N. D. (2015). Hospitality Internships: An Employment Advantage or Perilous Experience. University Teknologi MARA, Dungun, Terengganu, Malaysia. *J. Basic. Appl. Sci. Res.*, 5(8), 34-38.

Troy P. Tuzon, M. (2016). Tourism And Hospitality Students' Level Of Satisfaction On Their Internship Experience. *LPU-Laguna Journal of International Tourism and Hospitality Management*, 3(2), 83-99.

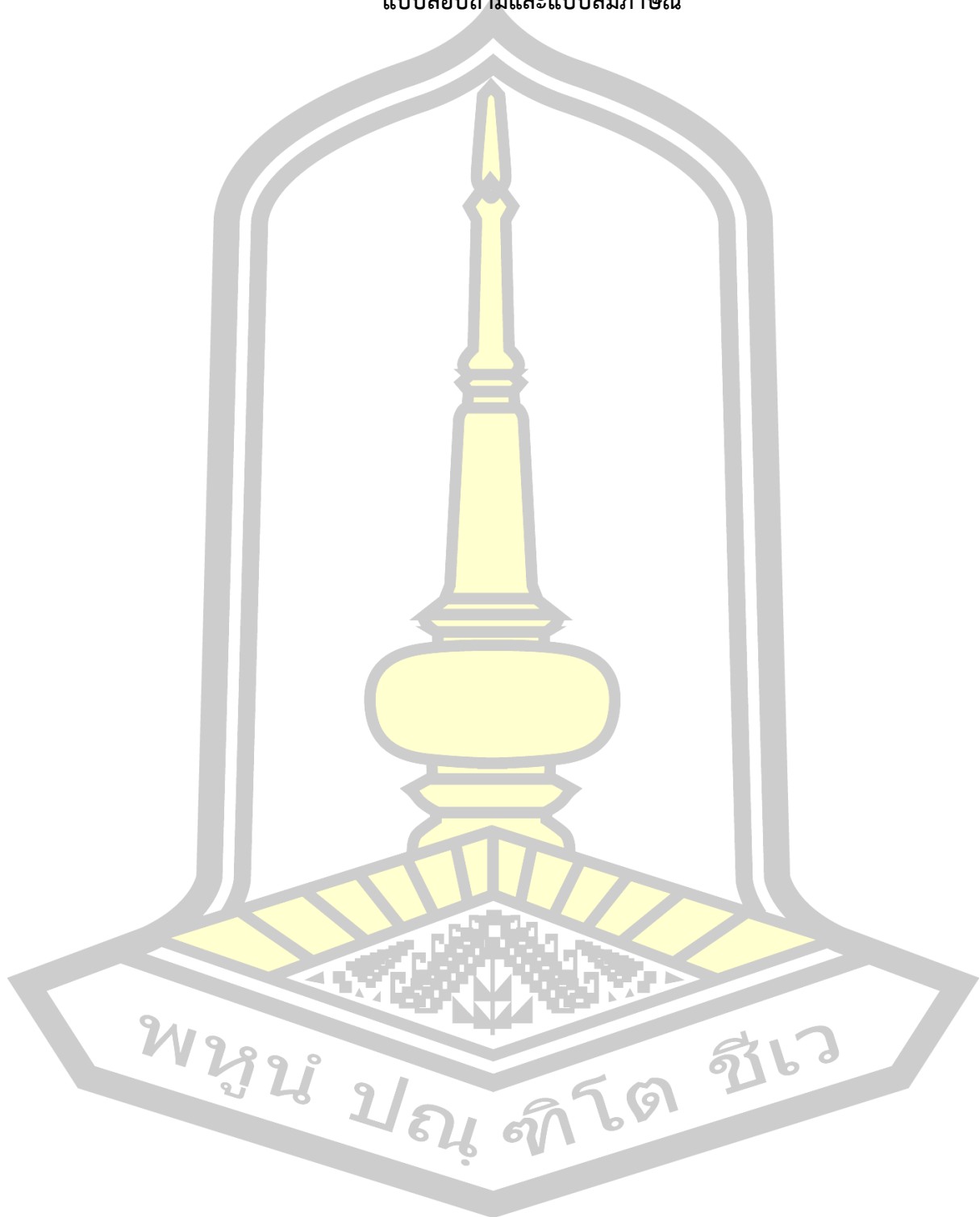
Yao-Fen Wang, and Chen-Tsang (Simon) Tsai, P. (2014). Employability of Hospitality Graduates: Student and Industry Perspectives, (1096–3758 print/ 2325–6540 online). Department of Food and Beverage Services, Tainan University of Technology. *Journal of Hospitality & Tourism Education*, 26, 125–135.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่องความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบัน
อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 โดยแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับ
ปริญญาโทซึ่งวิจัย โดยนางสาวปิ่นปิ่นทร์ แก้วสมบัติ นิสิต ป. โท รุ่น 4 สาขาการท่องเที่ยวและการ
โรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม แบบสอบถามนี้มีทั้งสิ้น 3 ตอนโดยใช้เวลาในการตอบ
แบบสอบถามประมาณ 10 นาที หากท่านมีข้อเสนอแนะหรือข้อซักถามสามารถติดต่อผู้วิจัย
นางสาวปิ่นปิ่นทร์ แก้วสมบัติ Tel. 092-602-8603 หรือ E-mail = sarinya04@gmail.com
ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงในการสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ข้อชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ใน ช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. สถาบันที่กำลังศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษา
หนองคาย วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี

2. เพศ ชาย หญิง

3. อายุปี

4. กำลังศึกษาในแผนก แผนกการท่องเที่ยว แผนกการโรงแรม

5. กำลังศึกษาในระดับ ระดับ ปวช. ระดับ ปวส.

6. สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....

7. ฝึกงานในแผนกใด

แผนกแม่บ้าน ตำแหน่ง.....
ระยะเวลาในการฝึกครั้งนี้เดือนปี

แผนก Food and Beverage ตำแหน่ง.....
ระยะเวลาในการฝึกครั้งนี้เดือนปี

แผนกห้องครัว ตำแหน่ง.....
ระยะเวลาในการฝึกครั้งนี้เดือนปี

แผนกต้อนรับส่วนหน้า ตำแหน่ง.....
ระยะเวลาในการฝึกครั้งนี้เดือนปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ และ ทักษะทางอาชีพในธุรกิจโรงแรม
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.การจัดการเรียนการสอน					
1.1 รายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษาส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานในธุรกิจโรงแรม					
1.2 จำนวนรายวิชาที่จัดในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาของหลักสูตร					
1.3 ตารางการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับระยะเวลาของหลักสูตร					
1.4 ผู้สอนออกแบบการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง					
2.การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะ					
2.1 ทางสถาบันมีการกิจกรรมแก่นักศึกษาที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานในธุรกิจโรงแรม					
2.2 กิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านความรู้ความสามารถในสถานประกอบการ					
2.3 ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์การสอนที่จะนำมาใช้แล้วเกิดผลในการจัดการเรียนการสอนอาชีพศึกษาอย่างได้ผล					
3.การจัดทรัพยากรส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ					
3.1 สถาบันมีห้องปฏิบัติการเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริงตามความเหมาะสมกับวิชาที่เรียน					
3.2 สถาบันมีหนังสือ เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
3.3 สถาบันมีความพร้อมในการจัดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน					
3.4 สถาบันจัดงบประมาณให้นักศึกษาทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษาสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพในสายงานการโรงแรม
 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ที่ได้รับจากการสถาบันเพียงพอต่อการเข้าทำงาน					
2. หลักสูตรส่งเสริมให้มีทักษะการปฏิบัติงานตรงตามทักษะที่สถานประกอบการต้องการ					
3. มีความสามารถทำงานในสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. หลักสูตรให้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอต่อการทำงานในธุรกิจโรงแรม					
5. นักศึกษามีการนำความรู้ที่ได้จากสถาบันการศึกษา นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี					
6. นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการกำหนดในการปฏิบัติอาชีพจริง					
7. ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น					
8. ความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการทำงานในธุรกิจโรงแรม					
9. ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเข้าทำงานในธุรกิจโรงแรม					
10. นักศึกษาเชื่อมั่นว่าความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ฝึกงานที่มีจะทำให้เข้าสู่อาชีพในธุรกิจโรงแรมได้					
11. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมกับเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่สถาบันจัดให้					
12. นักศึกษามีความพึงพอใจประสบการณ์ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ					
13. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
14. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษามีตั้งใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพ					

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้างเชิงลึก สำหรับผู้ประกอบการ
เรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

ข้อมูลผู้บริหาร

1. ชื่อสถานประกอบการ.....
2. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
3. ตำแหน่ง.....
4. วันที่ให้สัมภาษณ์..... เวลาสัมภาษณ์..... น.ถึง..... น.

คำถามสำหรับการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเชิงลึก (Structured Interview)

1. ท่านคิดว่าการบริหารจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันศึกษา
 อย่างไรมีแนวคิดและกระบวนการในการผลิตนักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และความพร้อมสู่
 ตลาดแรงงานอย่างไร

2. คุณคิดว่านักศึกษาสาขาอุตสาหกรรมบริการอาชีวศึกษามีความพร้อมในการทำงาน
 ในด้านใด

- ด้านทักษะ เพราะ.....
- ด้านความรู้ เพราะ.....
- ด้านทักษะภาษาต่างประเทศ เพราะ.....

3. คุณคิดว่านักศึกษาสายงานการโรงแรมมีความพร้อมในการทำงานในระดับใดและเพราะ
 อะไร

- ระดับดีเยี่ยม เพราะ.....
- ระดับดี เพราะ.....
- ระดับปานกลาง เพราะ.....

4. ท่านคิดว่านักศึกษาสายงานการโรงแรมมีทักษะฝีมือเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ
 ตรงตามสาขางานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้หรือไม่เพราะเหตุใด

- ได้ เพราะเหตุใด.....
- ไม่ได้ เพราะเหตุใด.....

5. ท่านคิดว่าการพัฒนาศักยภาพด้านการปฏิบัติงานของนักศึกษาสาขาอุตสาหกรรม
 โรงแรมจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไร

เพราะ.....

6. ท่านคิดว่าความจำเป็นของห้องสมุดและห้องฝึกอบรมวิชาชีพมีความพร้อมต่อการเรียนการสอนเพียงพอแก่การใช้งานของนักศึกษาสายงานการโรงแรมหรือไม่

เพราะ.....

7. ท่านคิดว่าจำนวนครูบุคลากรทางการศึกษาเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาสายงานการโรงแรมเพื่อเพิ่มการพัฒนานักศึกษาออกสู่สถานประกอบการอย่างไร

8. ในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ท่านคิดว่าควรส่งเสริม นักศึกษาระดับใดที่ต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพราะเหตุใด

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ปริญญาตรี

เพราะ.....

9. ท่านคิดว่าสถาบันของท่านในพื้นที่นี้จะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษดังนั้นสถาบันของท่านมีการเตรียมหลักสูตรหรือนักศึกษาอย่างไรเพื่อให้เกิดความพร้อมด้านแรงงานในการรองรับเศรษฐกิจพิเศษนี้

10. ท่านคิดว่าศักยภาพด้านความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อการฝึกงานของนักศึกษามี ความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายนอกเหนือจากความรู้ในสาขาที่เรียนมาหรือไม่

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้างเชิงลึก สำหรับนักศึกษาแผนกวิชาชีพการโรงแรม
เรื่อง ความสามารถในการทำงานในธุรกิจโรงแรมของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1

ข้อมูลนักศึกษาแผนกวิชาชีพการโรงแรม

1. ชื่อสถาบันการศึกษา.....
2. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
3. ระดับการศึกษา.....
4. ตำแหน่ง/แผนกที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....
5. ชื่อสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....

คำถามสำหรับการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเชิงลึก (Semi structured in-depth Interview)

1. นักศึกษาคิดว่าความรู้ที่ได้รับจากการสถาบันสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงอย่างไร
เพราะ.....
2. นักศึกษาคิดว่าความรู้และทักษะที่ได้รับจากหลักสูตรทำให้มีความมั่นใจในการทำงานใน
ธุรกิจโรงแรมมากน้อยเพียงใด
เพราะ.....
3. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาดังใจที่จะทำงานในสายวิชาชีพธุรกิจโรงแรมหรือไม่
เพราะ.....
4. เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษาต้องการทำงานในตำแหน่งงานที่ตนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
ตามความต้องการหรือไม่
เพราะ.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

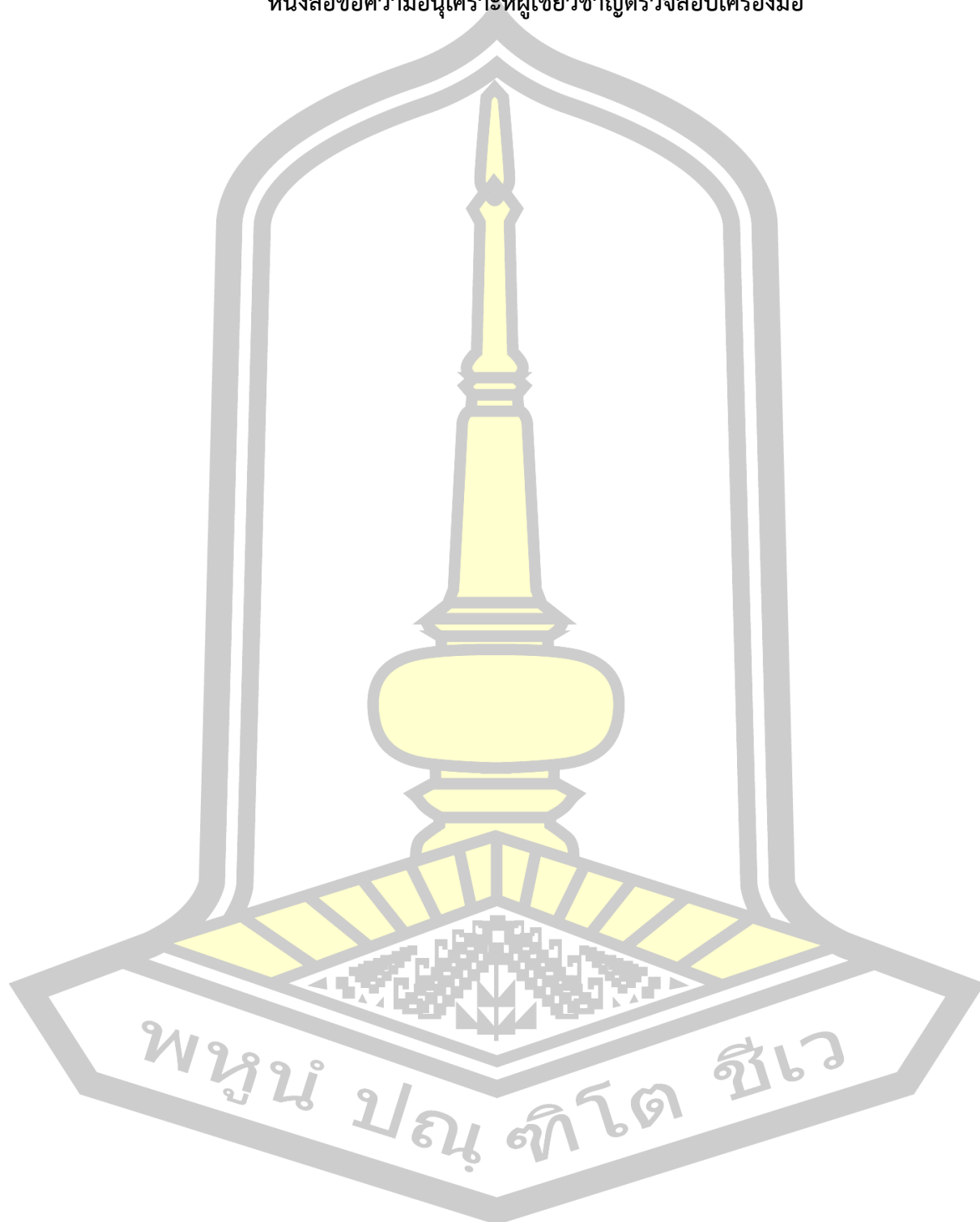
.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำนักบัณฑิตศึกษา โทร.7374.....

ที่ ศธ.0530.17(2)/ 358 วันที่ 23 กันยายน 2558.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....

เรียน อาจารย์ ดร.นันทนา อุ่นเจริญ

ด้วย นางสาวปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต 56011080008 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระบบนอกเวลาราชการ ซึ่งนิสิตกำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 คณะได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ นิสิตเป็นอย่างดี

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานศึกษาวิจัยลุล่วงไปได้ด้วยดี คณะจึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจเนื้อหาแบบสอบถามและให้ความคิดเห็น เพื่อนิสิตจะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามต่อไป ทั้งนี้ คณะมอบหมายให้ นางสาวปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ หมายเลขติดต่อ 09 2602 8603 อีเมล sarinya04@gmail.com เป็นผู้ดำเนินการและได้แนบบแบบสอบถามมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.โอชญญา บัวธรรม)

ผู้ช่วยคณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม

ฝ่ายหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำนักบัณฑิตศึกษา โทร.7374.....

ที่ ศธ.0530.17(2)/ 357 วันที่ 22 กันยายน 2558.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....

เรียน อาจารย์ ดร.โอชัยญา บัวธรรม

ด้วย นางสาวปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท รหัสประจำตัวนิสิต 56011080008 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระบบนอกเวลาราชการ ซึ่งนิสิตกำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “ความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่ม 1 คณะได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ นิสิตเป็นอย่างดี

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานศึกษาวิจัยคล่องไปได้ด้วยดี คณะจึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจเนื้อหาแบบสอบถามและให้ความคิดเห็น เพื่อนิสิตจะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามต่อไป ทั้งนี้ คณะมอบหมายให้ นางสาวปิ่นปิ่นท์ แก้วสมบัติ หมายเลขติดต่อ 09 2602 8603 อีเมล sarinya04@gmail.com เป็นผู้ดำเนินการและได้แนบแบบสอบถามมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.นันทนา อุันเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวปิ่นปิ่นทร์ แก้วสมบัติ
วันเกิด	วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 127 หมู่ 14 ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย รหัสไปรษณีย์ 43000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู กลุ่มงานบริหารทั่วไป
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวอุดรธานี บ้านเลขที่ 88 หมู่ 14 ตำบลเชียงขวาง อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี รหัสไปรษณีย์ 41150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 มัธยมปลาย โรงเรียนเสลภูมิพิทยาคม จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2550 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการท่องเที่ยวและ การโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2561 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการท่องเที่ยว และการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ ทิโต ชีเว